Περιοδος 2η,
Νο 11 Σεπτεμβρης '92
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

- ΒΟΣΝΙΑ σελ. 4
- Η ΠΕΙΝΑ ΣΤΗ ΣΟΜΑΛΙΑ σελ. 5
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ σελ. 6-7
- ΧΙΛΗ: 19 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ σελ. 11
- ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ σελ. 12

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ

ΤΑ ΘΕΛΟΥΝ ΟΛΑ

ΑΥΞΗΣΗ ΦΠΑ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΑΤΑ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΑΠΕΡΓΙΩΝ

Η κυβερνηση και οι εργοδοτες εχουν αποθρασυνθει.

Ακομα δεν προλαβε να επιβληθει ο ΦΠΑ που αρπαζει ενα σημαντικο ποσο καθε μηνα απο την εργατικη οικογενεια, και θελουν να μας τον αυξησουν.

Απο πανω, η ΟΕΒ ζητησε να καταργηθει η ΑΤΑ. Η απαντηση της κυβερνησης ηταν οτι δεν θα κανει κατι τετοιο πριν τις εκλογες του Φεβραρη, αλλα οτι μετα θα "επαναξεταστει" το θεμα.

Οταν η ΟΕΒ ζητησε να απαγορευτουν οι απεργιες σε "ουσιωδεις υπηρεσιες" οπως θελουν να ονομαζουν διαφορες δημοσιες επιχειρησεις που ειναι πολυ σημαντικες για τους καπιταλιστες, η κυβερνηση αμεσως δηλωσε ετοιμη να τους κανει την χαρη.

Οταν οι ταχυδρομικοι ζητουν προσληψη προσωπικου και καλυτερες συνθηκες δουλειας, η κυβερνηση υποστηριζει την διευθυνση που τους απαντα με απειλες, απολυσεις των εκτακτων και διωξεις.

Οταν οι νοσοκομοι ζητουν και αλλο προσωπικο για να μπορεσουν να εξυπηρετησουν τους αρρωστους ειναι σαν να κτυπουν του κουφου την πορτα.

Οταν ομως ο Αλωνευτης ζητα εθελοντριες υπαξιωματικους και δεν πηγαινουν, η κυβερνηση τους υποσχεται μονιμοποιηση και αλλα κινητρα.

Οταν οι βιομηχανοι ζηταν επιδοτησεις και φοροαπαλλαγες τους τις δινει απλοχερα.

Ειναι μια κυβερνηση που παιρνει απο τους εργαζομενους για να δινει στους καπιταλιστες. Πρεπει να την εμποδισουμε.

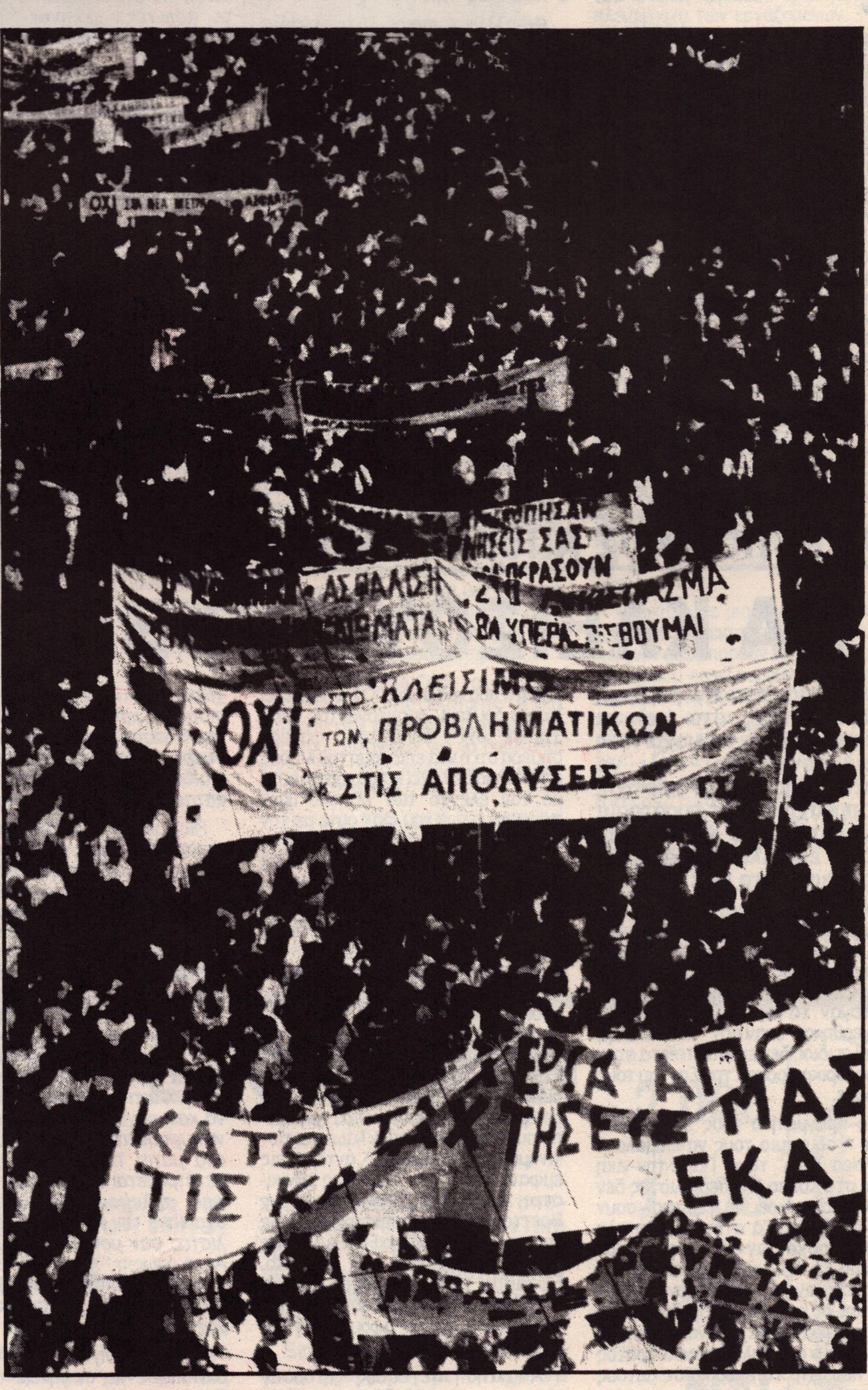

να μην τους αφησουμε

ΟΥΤΕ ΣΩΤΗΡΙΑ ΟΥΤΕ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΗ Ν. ΥΟΡΚΗ σελ. 2

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΤΟΥ ΙΡΑΚ ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ σελ. 2

ΟΥΤΕ «ΠΡΟΔΟΣΙΑ» ΟΥΤΕ ΣΩΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ Ν. ΥΟΡΚΗ

Ο «χαρτης» και τα αλλα τελευταια εγγραφα του ΟΗΕ εχουν γινει η αιτια να μιλαν οι σωβινιστες στον βορρα και στον νοτο για «εθνικες καταστροφες».

Αλλα, πανω απο ολα, τους απορριπτικους τους «πνιγει το δικηο».

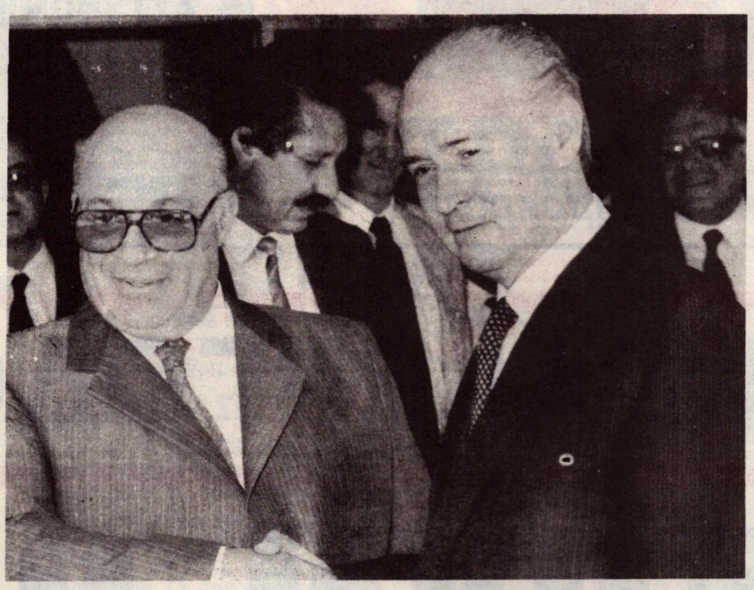

Ο κακός και ο... κακός

Εχουμε πηξει στους αγανακτισμενους σωβινιστες που δεν μπορουν να το πιστεψουν οτι «θα υπογραψουμε μονοι μας μια τετοια αδικια». Πως ειναι δυνατο, ρωτουν καταπληκτοι να πεταξουμε οι ιδιοι στα σκουπιδια το Διεθνες Δικαιο, και βασικες αρχες. Και, προπαντως, το βαρυ πυροβολικο, που πανε τα απαραβιαστα ανθρωπινα δικαιωματα;

Η μονη απαντηση-δικαιολογια των «ενδοτικων» πολιτικων και δημοσιογραφων ειναι ο «ρεαλισμος»: Βεβαια το δικιο ειναι με το μερος μας. Αλλα δυστυχως ο πραγματικος κοσμος δεν λειτουργει συμφωνα με το δικιο.

Οι απαντησεις των «ενδοτικων» πολιτικων ειναι το ιδιο υποκριτικες οπως και οι ερωτησεις των σωβινιστων.

Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη δεν εχει κανενα δικαιωμα να μιλα για δικιο. Ειναι ολοι τους συνυπευθυνοι με τους τουρκους και τους τ/κ αστους για τις τραγωδιες που σκορπισε το Κυπριακο προβλημα στην εργατικη ταξη της Κυπρου, τους πολεμους, τους θανατους, την προσφυγια, την δυστυχια .

Πριν απο την βαρβαρη τουρκικη εισβολη, η ελληνοκυπριακη αστικη ταξη ειχε καλυψει με το παραπανω το δικο της μεριδιο βαρβαροτητας και απανθρωπιας, χρησιμοποιωντας την στρατιωτικη βια της εθνοφρουρας και της ελληνικης μεραρχιας για να κλεισει για δεκα τουλαχιστον χρονια, απο το '64 ως το '74, τους τουρκοκυπριους μεσα στους θυλακες.

Για αυτο οταν σημερα ο Ντενκτας μιλα για την «ασφαλεια» των τουρκοκυπριων αγγιζει φοβους της μεγαλης μαζας των τουρκοκυπριων εξισου πραγματικους με τους φοβους που προκαλει στους ελληνοκυπριους ο τουρκικος στρατος.

Οι ελληνοκυπριοι λατρεις των «ανθρωπινων δικαιωματων» δεν εχουν αλλαξει ουτε σημερα την πολιτικη τους.

Τους φαινεται απολυτα φυσικο να ζητουν το διωξιμο πανω απο 50 χιλιαδων μεταναστων απο την Τουρκια στο βορρα. Δεν τους νοιαζει καθολου τι φοβερη μοιρα μπορει να σημαινει κατι τετοιο για ανθρωπους που οι περισσοτεροι ειναι εργαζομενοι και αγροτες απο τα πιο φτωχα μερη της Τουρκιας, πολλοι απο τους οποιους ειναι Κουρδοι.

Απο την μια ειναι η προπαγανδα για ισοτητα των ολων των πολιτων της Κυπριακης Δημοκρατιας, και για επαναπροσεγγιση. Απο την αλλη, οι ελαχιστοι τουρκοκυπριοι που βρισκονται στο νοτο, με την δικαιολογια οτι ειναι υποπτοι για κατασκοπια εχουν γινει πολιτες δευτερης κατηγοριας.

Ποιος τουρκοκυπριος θα πιστεψει τις εξαγγελιες οτι σε μια ενωμενη Κυπρο, κατω απο την κυριαρχια της ελληνοκυπριακης πλειοψηφιας ολοι οι πολιτες, ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι, θα εχουν τα ιδια δικαιωματα;

Οι αρχουσες ταξεις των κεφαλαιοκρατων στην Τουρκια την Ελλαδα και την Κυπρο λενε την αληθεια μονο οταν κατηγορουν τους αντιπαλους τους, επειδη για αυτο δεν εχουν καμμια αναγκη να πουν ψεμματα.

Με λιγα λογια, το μονο που μπορει να πει κανεις για ολους τους ειναι «παρε τον ενα και χτυπα τον αλλο».

ΠΟΙΑ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ;

Οι κατηγοριες των απορριπτικων οτι δηθεν οι «ενδοτικοι» ξεπουλουν τα «εθνικα συμφεροντα», και ειναι ετοιμοι να παραδωσουν «γη και υδωρ» στους Τουρκους ειναι γελοιες. Αλλα και οι ισχυρισμοι των δηθεν «ενδοτικων» οτι διαπραγματευονται για μια «δικαιη, ειρηνικη και βιωσιμη λυση» που θα φερει μαλιστα την ευημερια στους κατοικους της Κυπρου ειναι σκετη κοροϊδια.

Ενω μιλουν για δικαιοσυνη και ειρηνη, δεν δισταζουν να παρουν μερος σε αδικους πολεμους για να προωθησουν τα συμφεροντα τους.

Οπως αναφερει η εκθεση Γκαλι, μια απο τις απαιτησεις του Ντενκτας στο εδαφικο ειναι να συνορευει το τουρκικο ομοσπονδο κρατιδιο με τις Βρεττανικες Βασεις.

Το γιατι ειναι φανερο. Τα συνορα με τις βασεις της βαρβαροτητας και του θανατου «αναβαθμιζουν» οποιον τα εχει. Αυξανουν τις μετοχες του στην διεθνη ιμπεριαλιστικη ληστρικη εταιρεια.

Ακριβως με τον ιδιο τροπο σκεφτεται και το συνολο του ελληνοκυπριακου πολιτικου κοσμου. Ενω προετοιμαζονταν η κλιμακωση της ιμπεριαλιστικης στρατιωτικης επιδρομης εναντια στο Ιρακ, ο Κατσαμπας στον Φιλελευθερο στις 22 Αυγουστου εγραφε:

«δεν θα συνεβαλλε στην εξυπηρετηση του αγωνα μας η υποστηριξη της πολιτικης των δυτικων χωρων; Η, ακομα, απορριπτουμε ενεργειες που θα αναβαθμιζουν τον ρολο μας; Μονο η Τουρκια πρεπει να αναβαθμιζεται;

Αν οι Βρεττανοι αποφασισουν να κανουν χρηση των βασεων που διαθετουν στην Κυπρο, πρεπει να γνωριζουν οτι εμεις δεν ενισταμεθα. Και αυτο πρεπει να τους το καταστησουμε επιστημα γνωστο.»

ΘΑΛΑΣΣΩΜΑ

Ολες οι αρχουσες ταξεις εχουν δημιουργησει για δεκαετιες τετοιο μπλεξιμο που ακομα και αν το ηθελαν, θα ηταν αδυνατο να καταφερουν να βρουν μια λυση λιγο-πολυ δικαιη για ολους οσους ζουν σημερα στην Κυπρο.

Οτι οι τουρκοκυπριοι δεν θα εχουν τιποτα να φοβηθουν σε μια ενιαια Κυπρο, οπως λεν οι εχθροι της Ομοσπονδιας, ειναι ενα κακογουστο αστειο. Αλλα για να υπαρξει για παραδειγμα ακομα και σε μια Ομοσπονδια οποιαδηποτε δικαιοσυνη στην τακτοποιηση του προσφυγικου που να μην σημαινει στην πραγματικοτητα ειτε την αρνηση επιστροφης στην πλειοψηφια των προσφυγων ειτε την δημιουργια νεων προσφυγων και τραγωδιων, πρεπει να δεχτουν αρκετοι ελληνοκυπριοι να κατοικησουν κατω απο τουρκοκυπριακη διοικηση και αρκετοι τουρκοκυπριοι κατω απο ελληνοκυπριακη. Οι δεκαετιες σωβινισμου καταπιεσης και βαρβαροτητας απο τις αρχουσες ταξεις ολων των πλευρων σημαινουν οτι κανεις δεν θα το κανει αυτο, επειδη ολοι τους, ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι, θα εχουν καθε δικιο να φοβουνται.

Αρκετοι εργαζομενοι θελουν απλα «να τελειωνουμε». Πιστευουν τις υποσχεσεις των «ρεαλιστων» οτι στην Ν. Υορκη μπορει τουλαχιστον να τελειωσει ο βραχνας μιας εκκρεμοτητας που απειλει με νεους πολεμους.

Ομως αυτες οι υποσχεσεις δεν εχουν καμμια σχεση με την πραγματικοτητα. Οποια και να ειναι η καταληξη των συνομιλιων, το Κυπριακο προβλημα δημιουργειται απο την υπαρξη και τους καβγαδες των αρχουσων ταξεων στην Ελλαδα, την Τουρκια και την Κυπρο. Η σημερινη διεθνης ασταθεια και οικονομικη κριση κανουν ακομα μεγαλυτερη την πιθανοτητα να καταληξει οποιαδηποτε συμφωνια σαν αυτη του '60 και χειροτερα.

Η μονη πραγματικα ρεαλιστικη σταση για τους εργατες της Ελλαδας της Τουρκιας και της Κυπρου, ειναι να μην περιμενουν τιποτα απο τις συνομιλιες, και τα παντα απο τον δικο τους αγωνα εναντια στις αστικες τους ταξεις, και για να πολεμησουν την αναμεσα τους εχθρα και διασπαση που αυτες εχουν προκαλεσει.

Αγγελος Νικολαου

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

Δυο χρονια μετα την βαρβαρη επιδρομη τους στο Ιρακ οι αμερικανοι και οι συμμαχοι τους ετοιμαζονται και παλι να αιματοκυλησουν την περιοχη. Με προσχημα την προστασια των σιιτων του νοτιου Ιρακ εχουν επιβαλει αεροπορικο αποκλεισμο στο Ιρακ.

Πολυ λιγοι ομως θα πιστευουν σημερα οτι ο Μπους και οι συμμαχοι του, Μεητζορ και Μηττεραν, ενδιαφερονται για τους σιιτες. Οταν πριν δυο χρονια οι σιιτες και οι κουρδοι πιστεψαν τα καλεσματα τους και εξεγερθηκαν εναντιον του Σανταμ, αυτοι οι ιδιοι, δεν εκαναν τιποτα οταν η προεδρικη φρουρα του Σανταμ τους εσφαζε.

Το πραγματικο τους ενδιαφερον ειναι η αδυναμια τους να επιβαλουν τη "Νεα Ταξη" τους. Παρα την νικη τους στο Κολπο οι ιμπεριαλιστες δεν εχουν καταφερει να εξασφαλισουν την σταθεροτητα στην Μ. Ανατολη οπως υποσχονταν οταν αρχιζαν τον πολεμο. Οι Αραβοϊσραηλινες συνομιλιες δεν φαινοται να βγαζουν πουθενα μια και οι Ισραηλιτες αρνουνται να επιστρεψουν κατεχομενα εδαφη και να δεχτουν ενα παλαιστινιακο κρατος στη περιοχη. Τα εχθρικα σε αυτους καθεστωτα της περιοχης, οπως του Σανταμ, του Κανταφι βρισονται στην ιδια θεση που ηταν και πριν το πολεμο. Τα κινηματα της περιοχης, των Παλαιστινιων και των Κουρδων, συνεχιζουν να αντιστεκονται.

Η "Νεα Ταξη" για την οποια, πριν δυο χρονια, καμαρωνε ο Μπους εχει τα χαλια της. Σημερα οι αντιπαλοι του στις Αμερικανικες εκλογες τον ειρωνευονται κυκλοφορωντας αυτοκολητα που γραφουν: "Ο Σανταμ εχει ακομα δουλεια, οι ανεργοι της Νεας Υορκης οχι". Ειναι τοσο φανερο σημερα οτι η νεα επιδρομη του Μπους στο Κολπο δεν εχει καμια σχεση ουτε με τον ελεγχο των εξοπλιστικων προγραμματων του Ιρακ ουτε με την προστασια των σιιτων ωστε και το Αμερικανικο περιοδικο Time να γραψει οτι η νεα επιχειρηση στο Κολπο σχεδιαστηκε με σκοπο να βοηθησει τον Μπους στις προεδρικες εκλογες του ερχομενου Νοεμβριου.

Και ενω ολα αυτα ειναι τοσο φανερα ακομη και στις ΗΠΑ στη νοτια Κυπρο ανοιξε συζητηση αν θα πρεπει να χρησιμοποιηθουν οι βασεις για τις νεες επιχειρησεις στο Κολπο ή οχι. Εκτος απο τους διεθνιστες που ειναι οι μονοι που ζητουν το κλεισιμο των ιμπεριαλιστικων βασεων που χρησιμοποιουνται εναντιον των λαων και των κινηματων της περιοχης, αντδρασεις εμφανιστηκαν και απο τους εθνικιστες. Ζητησαν να μην αφησουμε τους Βρεττανους να χρησιμοποιησουν τις βασεις αν δεν υποστηριξουν τις θεσεις των ελληνοκυπριων στο κυπριακο. Εφτασαν μαλιστα μεχρι και να ζητησουν να μεταφερτουν οι βασεις στη βορεια Κυπρο αφου οι Αγγλοι ειναι φιλοτουρκοι!

Απαντηση σε οσους ζητουσαν μετρα εναντια στις βασεις αναλαβε να δωσει ο Κατσαμπας του "Φιλελευθερου". Σε σχολιο του στις 22/8 γραφει: *"Αν προκειται να επιχειρηθει επιθεση κατα της ιρακινης αεροποριας, αυτο θα γινει για να σταματησει η σφαγη σιιτων του Ιρακ απο τις δυναμεις του Χουσέιν. Αλλα και αυτα να μην συνεβαιναν, δεν θα συνεβαλλε στην εξυπηρετηση του αγωνα μας η υποστηριξη της πολιτικης των δυτικων χωρων;... Αν οι Βρεττανοι αποφασισουν να κανουν χρηση των βασεων που διαθετουν στη Κυπρο, πρεπει να γνωριζουν οτι εμεις δεν ενισταμεθα. Και αυτο πρεπει να τους το καταστησουμε επισημα γνωστο".*

Πιο καθαρη διατυπωση της εθνικιστικης υποκρισιας που χαρακτηριζει την επισημη ελληνοκυπριακη πολιτικη δεν θα μπορουσε να δωθει. Αυτα βεβαια ειναι κατανοητα οταν προερχονται απο τον Κατσαμπα που ειναι ενας απο τους κυριους εκφραστες και προπαγανδιστες της αστικης ιδεολογιας. Κατανοητη ηταν και η ενοχη σιωπη της κυβερνησης που συγκαλυπτε τις ενεργιες των Βρεττανων. Απο το ΑΚΕΛ θα περιμενε βεβαια καποιος μια απαντηση σαν αυτη: *"Γιατι η κυβερνηση αποδεχτηκε να καθυσυχαζει, να παραπλανει και να συγκαλυπτει, την ωρα που μπροστα στα ματια της υφηλιου η Κυπρος μετατρεπεται σε ορμητηριο εξαπολυσης πολεμου.. και προσφερει σταδιακα την Κυπρο στους ιμπεριαλιστες σαν μονιμη βαση θανατου".* Αυτα ομως η "Χαραυγη" τα εγραφε το 1987 οταν υπηρχε απειλη κατα της Συριας και υπηρχε και η συμμαχος της ΕΣΣΔ.

Την σημερινη θεση του ΑΚΕΛ την διατυπωσε με σαφηνεια ο ιδιος ο Γενικος Γραμματεας του, Δημητρης Χριστοφιας σε συνεντευξη του στο "Φιλευλευθερο" στις 23/8. Τον ρωτα ο δημοσιογραφος: *"Αυτες τις μερες εχουν δει το φως της δημοσιοτητας πληροφοριες για χρησιμοποιηση των βρεττανικων βασεων στη Κυπρο για στρατιωτικη επεμβαση στο Ιρακ με προσχημα την προστασια των ανθρωπινων δικαιωματων. Δεν ειδαμε καμια αντιδραση, ουτε κανενας εβαλε τους Αγγλους στη θεση τους".* Μπροστα σε αυτη τη προκληση ο Χριστοφιας απαντησε: *"Αν για το δικο μας το προβλημα διαπιστωνουμε οτι οι Αγγλοι διαδραματιζουν σοβαροτατο ρολο στο Συμβουλιο Ασφαλειας.. θα ηταν σφαλμα αν επιχειρουσαμε πραχτικα μετρα εναντια στις αγγλικες βασεις... Δεν νομιζω οτι τετοιες κυρωσεις απο τη δικη μας πλευρα θα αποδωσουν θετικους καρπους στη προσπαθεια να καμφθει η αδιαλαξια του Ντεκτας".*

Ξεχαστηκαν και τα "ορμητηρια εξαπολυσης πολεμου" και οι "βασεις του θανατου" και τα απελευθερωτικα κινηματα της περιοχης και εμεινε μονο το "πανω απο ολα η Κυπρος μας". Στο διαολο ολα αυτα αν ειναι να κερδισουμε κατι παραπανω στο κυπριακο. Αν για την ηγεσια του ΑΚΕΛ αυτη η αναστροφη μπορει να γινει ετσι ευκολα και γρηγορα για τους οπαδους του ειναι κατι παραπανω απο ανωμαλη πτωση. Δεν ειναι ευκολο να χωνεψει κανεις οτι ξεχαστηκε τοσο ευκολα ο ιμπεριαλισμος που για χρονια ολοκληρα καταγγελονταν απο την ηγεσια του ΑΚΕΛ, εστω και εθνικιστικα, (για να κρυψει τις ευθυνες της ε/κ αρχουσας ταξης) σαν ο μεγαλος εχθρος και ο κυριος υπευθυνος για το κυπριακο. Ειναι πολυ δυσκολο, ιδιαιτερα για πολυ κοσμο που μεχρι πριν λιγα χρονια συμμετειχε σε κεινες τις τεραστιες "Πορειες Ειρηνης" εναντια στις βασεις, να καταλαβει πως ο χτεσινος μεγαλος εχθρος εγινε ξαφνικα ο μεγαλος συμμαχος. Ιδιαιτερα μετα τη βαρβαρη επιδρομη των ιμπεριαλιστων στο Κολπο και τις νεες επιχειρησεις που ετοιμαζουν σημερα.

Ντ.Α.

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΤΑΞΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Ακομα και η τραγωδια της Σομαλιας εδωσε την ευκαιρια στους απολογητες της αρχουσας ταξης να μας ξαναπουν απο τηλεοραση, ραδιοσταθμους και εφημεριδες το τροπαρι του "εμεις καλα την εχουμε". Ομως πλαϊ στα κορδωματα για "ζηλευτο βιοτικο επιπεδο", για "ενα απο τα ψηλοτερα κατα κεφαλην εισοδηματα" οι συνθηκες ζωης και δουλειας της μεγαλης μαζας των εργαζομενων χειροτερευουν. Η ακριβεια γινεται καθε μερα και πιο αισθητη. Οι κοινωνικες παροχες χτυπιουνται ενω νεες φορολογιες οπως ο ΦΠΑ χτυπουν ολο και περισσοτερο την εργατικη ταξη ενω αφηνουν ανεπιρρεαστους τους μεγαλους εισοδηματιες. Οι περιορισμοι στα στεγαστικα δανεια οξυνουν το προβλημα στεγης για τους νεους εργαζομενους. Οι φτωχοι γινονται φτωχοτεροι και οι πλουσιοι πλουσιοτεροι.

Αυτο το τεραστιο ταξικο χασμα, προσπαθουν να το κρυψουν προβαλοντας τις διαφορες αναμεσα στα κομματια της εργατικης ταξης για να την διασπουν. Ειναι πανω απο μια δεκαετια που χρησιμοποιωντας το προσχημα των δηθεν "προνομιουχων" εργαζομενων στον Δημοσιο και Ημικρατικο Τομεα καταφεραν να χτυπησουν αυτους τους κλαδους. Μειωσαν τους μισθους προσληψης, παγωσαν μισθολογικες αυξησεις, αφαιρεσαν κεκτημενα οπως αδειες και αργιες και εντατικοποιησαν την δουλεια ενω σταματησαν σχεδον τις προσληψεις. Ολα αυτα με την προφαση οτι ετσι θα μπορεσουν να καλυτερεψει η θεση των εργαζομενων του ιδιωτικου τομεα.

Μπορει ετσι να μικρυναν οι οποιες διαφορες αναμεσα στους εργαζομενους, αλλα στην πραγματικοτητα, εχασε ολοκληρη η εργατικη ταξη. Τα πραγματα χειροτερεψαν και για τους δημοσιους και για τους ιδιωτικους. Οι μονοι που οφεληθηκαν ηταν οι εργοδοτες.

ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ολα αυτα η αρχουσα ταξη τα καταφερε με την βοηθεια της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας, της ηγεσιας των συντεχνιων.

Οι συντεχνιακοι ηγετες ολων σχεδον των κλαδων του Δημοσιου Τομεα διασπασαν τους εργαζομενους σε παλιους και νεους. Ανταλλαξαν τις μειωσεις στους μισθους προσληψης με καποιες ψευτοπαραχωρησεις, ιδιαιτερα στα ανωτερα στρωματα των υπαλληλων, στα οποια ανηκει και η ιδια η γραφειοκρατια. Απο την αλλη οι επιθεσεις των συντεχνιακων του ιδιωτικου τομεα εναντια στους δηθεν "προνομιουχους" του δημοσιου τομεα συναγωνιζονταν αυτες της κυβερνησης και του ΟΕΒ, με πιο προσφατο παραδειγμα τους δασκαλους περσι και τους απεργους των Κυπριακων Αερογραμμων τελευταια. Αλλα δεν περιοριστηκαν μονο στους δημοσιους και ημικρατικους, ξεπουλησαν και τους δικους τους εργαζομενους. Διασπασαν τους κλαδους στον αγωνα για το 38ωρο με χωριστες κινητοποιησεις και χωριστες συμφωνιες. Εκλεισαν συμβασεις με αυξησεις που δεν ξεπερνουσαν το 4.5%, ενα ποσοστο που το ροκανισε αμεσως ο πληθωρισμος που ανεβαινει και ο ΦΠΑ.

Οι δικαιολογιες για αυτη την απαραδεκτη σταση των συντεχνιακων ειναι παντα οι ιδιες. Η "εθνικη **οικονομια" και το Κυπριακο**. Καμμια απο τις δυο δεν στεκει, καμμια δεν εχει σχεση με τα συμφεροντα της εργατικης ταξης.

Το τι μπορουν να περιμενουν οι εργαζομενοι απο την "εθνικη οικονομια" εχει φανει αρκετες φορες τα τελευταια χρονια.

Το '74 οι θυσιες της εργατικης ταξης για χαρη της "εθνικης οικονομιας" δημιουργησαν το "οικονομικο θαυμα". Μολις ομως εμφανιστηκε η κριση στον Κολπο οι ξενοδοχοι και οι βιομηχανοι, που δημιουργηθηκαν και δρακιασαν απο αυτες τις θυσιες, εδειξαν την ευγνωμοσυνη τους με 8,000 απολυσεις, και μειωσεις ωραριων και μισθων.

Οι φετεινοι προϋπολογισμοι ειναι ακομα ενα καλο παραδειγμα που δειχνει για χαρη ποιου χειριζεται την "εθνικη οικονομια" και τα κρατικα εισοδηματα η κυβερνηση. Οταν προκειται για τους καπιταλιστες και τους στρατοκρατες, δινει απλοχερα και παιρνει με φειδω. Οταν προκειται για τους εργαζομενους, παιρνει απλοχερα και δινει οσο λιγοτερα μπορει. Κινητρα για τους βιομηχανους, θεσεις και αυξησεις για υπαξιωματικινες, δανεια για εξοπλισμους απο την μια. ΦΠΑ, και πετσοκομματα στις προσληψεις για κρατικες υπηρεσιες οπως η Υγεια, η Παιδεια και η Κοινωνικη Προνοια απο την αλλη. Απο τις 1,500 νεες θεσεις που ζητησαν τα ιδια τα Υπουργεια, η κυβερνηση περηφανευεται οτι εγκρινε μονο 150!

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

Οι εργαζομενοι δεν εχουν τιποτα να κερδισουν απο την προσπαθεια της αρχουσας ταξης να κερδισει στον ανταγωνισμο της με την τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη.

Αντιθετα, εχουν πολλα να χασουν απο ενα ανταγωνισμο που δημιουργησε ως τωρα τοσες τραγωδιες, τοσους πολεμους, σφαγες, προσφυγιες. Κανεις εργατης δεν πρεπει να τους πιστευει οτι οι απο δω ειναι αγγελουδια και οι απο κει διαολοι. Οσο υπευθυνοι ειναι τα τουρκοκυπριακα και τουρκικα αφεντικα και στρατοκρατες, αλλο τοσο ειναι οι ελληνοκυπριοι και ελληνες καπιταλιστες και καραβαναδες.

Το "Δεν Ξεχνω" τους περιοριζεται στις καταστροφες και τα εγκληματα του τουρκικου στρατου το '74. Οταν προκειται για τις καταστροφες, τα εγκληματα και την προσφυγια σε βαρος της τουρκοκυπριακης κοινοτητας που οι ιδιοι προκαλεσαν, παθαινουν αμνησια.

Μας λεν για την αδιαλλαξια του Ντενκτας, για να κρυψουν τις δικες τους απαιτησεις. Ποσο ομως διαφερουν οι απορριπτικοι Χρυσοστομος Κυπριανου Λυσσαριδης και τελευταια και ο ιδιος ο Κληριδης απο τους απορριπτικους Ντενκτας και Ερογλου; Απορριπτικοι και "ενδοτικοι" κατηγορουν τον Ντενκτας για την καταπιεση που αποδεκατισε τους εγκλωβισμενους, αλλα παθαινουν αλλεργια οταν ακουστει εστω και μια λεξη για την καταπιεση των τουρκοκυπριων του νοτου απο την αστυνομια, την ΚΥΠ και την Δημοσια Υπηρεσια.

Τελος, το παιζουν οι λευκες περιστερες της ειρηνης αλλα παραχωρουν με μεγαλη ικανοποιηση οσα τους ζητηθουν για να διευκολυνουν τον ιμπεριαλιστικο πολεμο εναντια στο Ιρακ.

Τι αλλο απο αυτα θα περιμενε κανεις απο τα δεξια κομματα, και τις δεξιες συντεχνιες;

Ομως και το ΑΚΕΛ με την ΠΕΟ εχουν υποστηριξει, στο ονομα της εργατικης ταξης, τις θυσιες για την "εθνικη οικονομια" και την ταξικη συνεργασια για χαρη του Κυπριακου. Με το συνθημα "Ολα για την Κυπρο" στηριζουν ολες τις επιλογες της αρχουσας ταξης, ακομα και για τις βρεττανικες Βασει•ς. Για την ιμπεριαλιστικη λυκοσυμμαχια της ΕΟΚ, εφθασαν να πουν στην ιδια προταση οτι η ενταξη θα ειναι σε βαρος της εργατικης ταξης, αλλα θα την δεχτουν αν η ΕΟΚ βοηθησει "να καμφθει η αδιαλλαξια του Ντενκτας".

Για χαρη μαλιστα της υποστηριξης της κυβερνησης Βασιλειου, το ΑΚΕΛ εφτασε να ειναι το μονο κομμα που υπερασπισθηκε τον Βενιαμιν οταν βρεθηκε στο στοχαστρο για βασανισμους αθωων εργαζομενων απο την αστυνομια. Η δε "Χαραυγη" εφτασε στο σημειο να υπερασπιζεται τον διευθυντη των Ταχυδρομειων, που την απομακρυνση του για την αντεργατικη και αυταρχικη του σταση ζητουσε η μεγαλη πλειοψηφια των εργαζομενων.

Για το ΑΚΕΛ, που υποστηριζει απο παλια τον κοινοβουλευτικο δρομο για τον σοσιαλισμο, τα εκλογικα ποσοστα ειναι το παν. Ομως ακομα και εκει θα πληρωσει το τιμημα αυτης της στασης. Ειναι αμφιβολο αν θα πεισει κανενα απο τα μεσαια στρωματα να το ψηφισει, αλλα ειναι σιγουρο οτι θα χασει απο την εργατικη του βαση.

ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Η πολιτικη της ταξικης συνεργασιας εκμεταλλευτων και εκμεταλλευομενων, ιδιαιτερα σε περιοδους που τα αποτελεσματα της παγκοσμιας οικονομικης κρισης του καπιταλισμου ειναι ορατα και εδω, ειναι μονοδρομος που οφελει μονο τα αφεντικα. Η μονη ελπιδα για την εργατικη ταξη ειναι μια πολιτικη συνδικαλισμου ταξικης παλης, στηριγμενη στην ενοτητα και την κινητοποιηση των απλων εργαζομενων.

Μπηκαμε σε μια εποχη που οι αρχουσες ταξεις σε ολο τον κοσμο παιζουν οσο μπορουν το χαρτι του εθνικισμου για να συρουν απο πισω τους την εργατικη ταξη και να αρπαξουν οτι μπορουν απο τους αντιπαλους τους. Το αποτελεσμα εχει κιολας φανει. Φρικτοι πολεμοι, φασισμος, αυταρχικα αντεργατικα καθεστωτα. Ο εργατικος διεθνισμος ειναι το μονο που μπορει να σταματησει αυτη την πορεια.

Οι αγωνιστες της αριστερας, οι σοσιαλιστες εργατες και νεολαιοι, μπορουν και πρεπει να δωσουν αυτη την μαχη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

ΣΤΟΧΟΣ £2,000

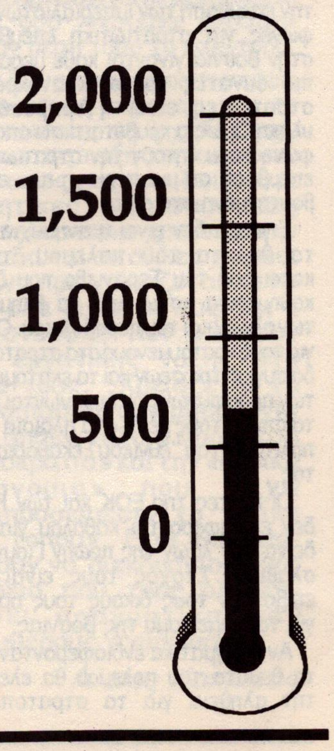

Η εφημεριδα "Εργατικη Δημοκρατια" μεσα στον πρωτο χρονο της δευτερης της εκδοτικης περιοδου, εχει κιολας δωσει τις μικρες και μεγαλες μαχες της.

Πρωτοστατησε στη δημιουργια κινηματος συμπαραστασης στους τουρκοκυπριους του νοτου στηριζοντας την "Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων" του νοτου.

Οργανωσε καμπανια, εναντια στην αποφυλακιση του τουρκοφαγου Σαμψων που εχει γινει συμβολο του σωβινιστικου κινηματος.

Ειναι η εφημεριδα που υποστηριξε με συνεπεια, ολους τους αγωνες των εργαζομενων εναντια στ' αφεντικα. Που παλεψε με τους απεργους του τσιμεντοποιειου Βασιλικου με τους δασκαλους, τους μηχανικους και πιλοτους, τους νοσοκομους, τους εργαζομενους στις Βασεις. Που εδωσε το παρων της στη μαχη για το τριανταοχταωρο με καλεσμα για κοινο μετωπο ολων των εργαζομενων σε μια γενικη απεργια σαν απαντηση στα λοκ- αουτ και την επιθεση των εργοδοτων. Που σταθηκε μεχρι το τελος στο πλευρο των οικοδομων, που υποστηριξε τις απεργιες των λιμενεργατων, των οδηγων λεοφωρειων.

Ειναι η εφημεριδα που παλευει για το σοσιαλισμο απο τα κατω, για την ανατροπη αυτου του βρωμικου καπιταλιστικου συστηματος που γεννα τους πολεμους, την καταπιεση και την εξαθλιωση. Που μπορει να νοιωθει δικαιωμενη γιατι σταθηκε απο την πρωτη της εκδοση το '79 εναντια στον σταλινισμο και υποστηριζε οτι τα καθεστωτα στην ΕΣΣΔ και τα κρατη της Α. Ευρωπης δεν ειχαν καμμια σχεση με τον σοσιαλισμο.

Η εκδοση της "Εργατικης Δημοκρατιας" στηριζεται αποκλειστικα στην εθελοντικη εργασια και τις εισφορες των μελων και των υποστηριχτων της. Χωρις αυτη δεν μπορει να υπαρξει.

Ξεκινησαμε αυτη την οικονομικη εξορμηση με στοχο να μαζεψουμε £2,000 για να αγορασουμε τεχνικο εξοπλισμο που θα μας βοηθησει στην καλυτερη και γρηγοροτερη εκδοση της εφημεριδας.

Τον μηνα που περασε προστεθηκαν αλλες £167 ανεβαζοντας το συνολικο ποσο στις £534..

ΒΟΣΝΙΑ

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΤΟ ΛΥΝΕΙ

Τελειωσε στο Λονδινο, στις 27 του Αυγουστου, η διασκεψη για την ειρηνευση στην πρωην Γιουγκοσλαβια. Μαζι με το τελος της διασκεψης εσβησε και καθε ψευδαισθηση οτι αυτη η προσπαθεια θα εφερνε την ειρηνη. Στο Σεραγιεβο η ενταση των συγκρουσεων δυναμωσε και ο αριθμος των θυματων αυξανεται συνεχως. Ο λογος ειναι απλος, αυτοι που πηραν μερος στην διασκεψη ειναι οι ιδιοι που δημιουργησαν και συντηρουν τον βρωμικο πολεμο στα Βαλκανια και δεν εχουν καμια διαθεση να σταματησουν τις συγκρουσεις.

Ηταν η Ευρωπαϊκη Κοινοτητα που εδωσε τις ευλογιες της για να ξεκινησει ο τρομος της "εθνικης καθαροτητας" βαζοντας σαν ορο για την αναγνωριση της ανεξαρτησιας της Βοσνιας-Ερζεγοβινης την δημιουργια τριων χωριστων αυτονομων εθνικων καντονιων, ενα Σερβικο, ενα Κροατικο και ενα Μουσουλμανικο. Η ΕΟΚ εκλεισε τα ματια στο γεγονος οτι οι τρεις εθνοτητες ζουσαν σε μικτες περιοχες και αφησε ανοικτο το θεμα των συνορων των καντονιων.

Αυτη η αποφαση της ΕΟΚ αναψε το πρασινο φως για την Σερβια και την Κροατια να χαραξουν τα εθνικα συνορα, χρησιμοποιοντας τις ισχυρες μειονοτητες τους στην Βοσνια, εκτοπιζοντας απο τις περιοχες που ελεγχουν, εκατομμυρια κατοικους που ανηκουν σε διαφορετικες εθνοτητες.

Ο διαμοιρασμος της Βοσνιας εχει συμφωνηθει αναμεσα στους ηγετες της Σερβιας και της Κροατιας. Πριν απο ενα χρονο οι Τουτσμαν και Μιλοσεβιτς ειχαν καμει τις πρωτες συνενοησεις. Ενω στα ανατολικα οι "ατακτοι" του σερβου ηγετη Ρατοβαν Καραζιτς διωχνουν τους μουσουλμανους κατοικους και αρπαζουν την γη και τα χωρια τους για την σερβικη δημοκρατια της Βοσνιας, στα δυτικα οι Κροατες "απελευθερωνουν" περιοχες για να τις προσαρτησουν στην Μεγαλη Κροατια. Το αποτελεσμα ειναι οτι σημερα οι Σερβοι και Κροατες ελεγχουν το 90% της Βοσνιας-Ερζεγοβινης.

Το κυριοτερο οπλο που χρησιμοποιουν κυνικα Σερβοι και Κροατες ειναι η τρομοκρατια. Ο πολεμος εχει στοχο τους αμαχους. Οι βιασμοι, τα βασανιστηρια και οι μαζικες δολοφονιες μουσουλμανων ειναι καθημερινη πρακτικη των "ατακτων" Σερβων. Ο τρομος προκαλει κυματα προσφυγων και εξασφαλιζει την "εθνικη καθαροτητα". Ομως δεν ειναι μονο οι Σερβοι ενοχοι γι'αυτο τα απανθρωπο μακελειο. Οπως ειπε ενας αξιωματουχος του ΟΗΕ, "Το γεγονος οτι Σερβοι ειναι καλυτερα οπλισμενοι και ελεγχουν περισσοτερο εδαφος καμνει το προβλημα στην περιοχη τους μεγαλυτερο."

Ο ΟΗΕ γινεται ξανα, οπως και στην επεμβαση στον Κολπο, ο μανδυας για την επεμβαση των ιμπεριαλιστων. Οι φωνες για στρατιωτικη επεμβαση στην Βοσνια γινονται καθε μερα και πιο δυνατες και οι κυανοκρανοι στρατιωτες ειναι η εμπροσθοφυλακη. Ομως τι κρυβεται πισω απο τις φωνες που ζητουν την στρατιωτικη επεμβαση σε μια περιοχη που ειναι βουτηγμενη στο αιμα;

Σιγουρα δεν ειναι η ανησυχια για τα θυματα του πολεμου, τους κατοικους του Σεραγιεβο που ζουν καθημερινα κατω απο τα βληματα των ολμων και του πυροβολικου. Ουτε για τους κρατουμενους στα στρατοπεδα συγκεντρωσεων και τα εκατομυρια των προσφυγων που διωχνωνται απο τα σπιτια τους μεσα στα πλαισια της πολιτικης του "εθνικου ξεκαθαρισματος".

Οι ηγετες της ΕΟΚ και των ΗΠΑ δεν ενδιαφερονται καθολου για τα δεινα των λαων της πρωην Γιουγκοσλαβιας. Στοχος τους ειναι να επιβαλουν τους δικους τους ορους για το διαμελισμο της Βοσνιας.

Αν πραγματικα ενδιαφεροντανν για τα θυματα του πολεμου θα ελεγαν την αληθεια για τα στρατοπεδα συγκεντρωσης. Θα ελεγαν οτι για καθε Σερβικο στρατοπεδο υπαρχει και ενα Κροατικο. Θα ελεγαν οτι αναμεσα στα δυο εκατομμυρια προσφυγες, κυρια μουσουλμανους, υπαρχουν και 400,000 Σερβοι. Θα ελεγαν οτι ολοι οι εμπολεμοι ειναι χειροτεροι και οτι ολοι προσπαθουν να πετυχουν τη δικη τους "εθνικη καθαροτητα". Πανω απο ολα ομως δεν θα εκλειναν τα συνορα τους στους προσφυγες αλλα θα τα ανοιγαν για να τους δωσουν καταφυγιο απο τις σφαγες και τα στρατοπεδα συγκεντρωσης.

Τιποτε δεν φαινεται ικανο να σταματησει το αιματοκυλισμα στην Βοσνια-Ερζεγοβινη. Καμια συμφωνια που θα υπαγραψουν οι εθνικιστες ηγετες δεν θα μπορεσει να σβησει τις φωτιες του σωβινισμου που αναψαν οι ιδιοι για να επιβιωσουν απο τη καταρευση της Γιουγκοσλαβιας.

Ουτε ο αποκλεισμος και η στρατιωτικη επεμβαση θα φερει την ειρηνη οπως δεν την εφερε η επεμβαση στο Κολπο οπου την σφαγη του ιρακινου λαου απο τους ιμπεριαλιστες ακολουθησε μια βαρβαρη "ειρηνη" οπου οι Κουρδοι σφαζονταν οχι απο μονο απο το καθεστως της Βαγδατης αλλα και απο τον συμμαχο του Μπους, τον Οζαλ ενω οι Παλαιστινιοι γνωριζαν αγριους διωγμους απο το φεουδαρχικο καθεστως των Αλ Σαπαχ που επανεγκατεστησαν στο Κουβεΐτ οι νικητες συμμαχοι.

Μοναδικη ελπιδα, οσο μακρινη κι αν φαινεται σημερα, ειναι να μπορεσουν οι απλοι εργαζομενοι, Σερβοι και Κροατες και Μουσουλμανοι να δουν περα απο τα ψεματα των εθνικιστων ηγετων τους πως τους χρησιμοποιηουν σαν τροφη για τα κανονια. Δεν ειναι κατι το απραγματοποιητο παρα την αιματοχυσια και τις κακουχιες του πολεμου.

Στα τελη της δεκαετιας του 80, εργατες απο ολες τις εθνικοτητες της πρωην Γιουγκοσλαβιας, ειχαν παρει μερος σε μαζικες απεργιες εναντια στο καθεστως. Πριν απο ενα χρονο ο Μιλοσεβιτς ηταν στοχος αντικυβερνητικων διαδηλωσεων. Σημερα χιλιαδες Σερβοι δραστηριοποιουνται στο αντιπολεμικο κινημα. Αυτες οι πραξεις δειχνουν στην σωστη κατευθηνση. Αυτες μπορουν να γινουν τα πρωτα βηματα προς την ειρηνη.

Σταυρος Σιδερας

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ 5 ΤΗΣ ΟΣΕ

Η αντιπολεμικη διαθεση μεγαλωνει και στην Ελλαδα. Η πολεμοκαπειλη πολιτικη του Μητσοτακη που απειλει με πολεμο για το ονομα της Μακεδονιας βρισκει δυναμικη αντισταση απο την εργατικη ταξη που δειχνει οτι δεν θα δεχτει ετσι ευκολα να γινει θυσια στα συμφεροντα των ελληνων καπιταλιστων. Αυτο δειχνει το τεραστιο απεργιακο κυμα που εχει ξεσπασει στην Ελλαδα (σχετικο αρθρο στην σελ 12) αλλα και τα συνθηματα που ακουγονται σε πολλες πορειες των απεργων οπως "κανενας φανταρος στη Γιουγκοσλαβια, ουτε απεργοσπαστης στα λεωφορεια".

Μεσα σε αυτο το κλιμα διευρυνεται και η συμπαρασταση στους 5 συντροφους της ΟΣΕ που διωκονται για την παφλεττα "Η κριση στα Βαλκανια, το Μακεδονικο και η Εργατικη Ταξη."

Εκτος απο τους 52 βουλευτες συνδικαλιστες, πανεπιστημιακους, συγραφεις εκδοτες και δημοσιογραφους που ηδη μετεχουν στην Επιτροπη Αλληλεγγυης η καμπανια φουντωνει ολοενα με νεες δηλωσεις συμμετοχης στην Επιτροπη, παραγοντων και εργαζομενων. Η ΟΣΕ και η "Επιτροπη Αλληλεγγυης Εναντια στην Διωξη της ΟΣΕ" οργανωνουν νεες εκδηλωσεις - συζητησεις με ομιλητες συνδικαλιστες, ιστορικους και εκπροσωπους της ΟΣΕ, και προετοιμαζουν μεγαλη διαδηλωση στα προπυλαια στις 17 Σεπτεμβρη με την συμμετοχη της ΕΦΕΕ.

Πολλοι επωνυμοι απο τη αριστερα, αλλα και απλοι αγωνιστες του εργατικου κινηματος εχουν ηδη υπογραψει το κειμενο αλληλεγγυης προς τους πεντε της ΟΣΕ. Πολλα συνδικατα και οργανωσεις εκφραζουν τη συμπαρασταση τους. Σε ψηφισμα συμπαραστασης που εστειλε η ΓΣΕΕ (Γενικη Συνομοσπονδια Εργατων Ελλαδος), "εκφραζει την αλληλεγγυη του εργατικου συνδικαλιστικου κινηματος στα 5 μελη της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επαναστασῃ (Πανος Γκαρκανας, Κωστας Πιττας, Α.Καλοδουκας, Τασια Κυρκου, Λιτσα Γιδακου) που εχουν παραπεμφθει να δικαστουν" και καταγγελει οτι "η διωξη αυτη αποτελει ενοχοποιηση της αλλης αποψης, γεγονος που ερχεται σε πληρη αντιθεση με τις διαταξεις του συνταγματος, της Χαρτας του Παρισιου, του Συμβουλιου της Ευρωπης για την υπερασπιση των ανθρωπινων και κοινωνικων δικαιωματων".

Μυνημα συμπαραστασης εστειλε και η ΕΦΕΕ (Εθνικη Φοιτικη Ενωση Ελλαδας), με το οποιο καταγγελλει οτι "Η διωξη αυτη ειναι μια προκληση της κυβερνησης που δεν πρεπει να μεινει αναπαντητη. Προκειται για μια αντιδημοκρατικη ενεργεια λογοκρισιας πολιτικων ιδεων που βαζει σε αμφισβητηση δημοκρατικες ελευθεριες που κατακτηθηκαν με τους αγωνες των εργαζομενων και της νεολαιας. Ταυτοχρονα ειναι μια απειλη για την ειρηνη στα Βαλκανια, γιατι στρεφεται εναντια σε φωνες που αντιστεκονται στην ενεργη εμπλοκη της Ελλαδας στον πολεμο της Γιουγκοσλαβιας.

Τα συνδικατα που εχουν δωσει το παρον στην παλη για την ειρηνη, που δινουν τη μαχη εναντια στην λιτοτητα, τις περικοπες και την καταστολη πρεπει να βαλουν φρενο στις διωξεις της κυβερνησης.

Ζηταμε απο τα σωματεια να εκφρασουν την αλληλεγγυη τους με την εκδοση ψηφισματος συμπαραστασης και οικονομικης ενισχυσης.

Σας καλουμε να υποστηριξετε την Επιτροπη Αλληλεγγυης Εναντια στη Διωξη της ΟΣΕ, στις ενεργειες της και τις πρωτοβουλιες της.

Σ'αυτα τα πλαισια σας ζηταμε να συμμετεχετε και να καλεσετε στην διαδηλωση συμπαραστασης που οργανωνεται την παραμονη της δικης, Πεμπτη 17 Σεπτεμβρη στα Προπυλαια."

Εκτος απο την ΓΣΣΕ και την ΕΦΦΕ μυνηματα συμπαραστασης στην ΟΣΕ εστειλαν, και αλλα συνδικατα οπως η ΟΜΕ ΟΤΕ (τηλεπικοινωνιες), ο Συλλογος Προσωπικου Τραπεζας Πιστεως, η ΟΛΜΕ το Συνδικατο Οικοδομων Ιωαννινων και αλλα.

Εντυπωσιακη ηταν η συμπαρασταση των απεργων της ΕΑΣ. Πανω απο 400 απεργοι εχουν υπογραψει το κειμενο συμπαραστασης. Ενω συγκινητικη ηταν η προθυμια με την οποια εδωσαν οικονομικη ενισχυση στην ΟΣΕ παρα την ασχημη οικονομικη κατασταση στην οποια βρισκονται οι ιδιοι, (απληρωτοι απο το Μαΐο). Μεχρι το τελος του Αυγουστου ειχαν μαζευτει στις πορειες, τις συγκεντρωσεις και τις απεργιακες φρουρες εξω απο τα αμαξοστασια 118.235 δραχμες.

Συμπαρασταση στη ΟΣΕ εχει εκφραστει και απο το εξωτερικο. Στην Βρεττανια εχει συσταθει "Επιτροπη για την Υπερασπιση των Ελληνων Σοσιαλιστων", στην οποια εχουν δηλωσει συμμετοχη βουλευτες του Εργατικου Κομματος οπως ο Τονυ Μπεν, Τζερεμυ Κορμπιν, Μπερνι Γκραντ, Τζωρτζ Γκαλογουει και αλλοι παραγοντες. Ενας μεγαλος καταλογος επισης απο βρεττανους πανεπιστημιακους, διανοουμενους, εκδοτες, δημοσιογραφους και συγγραφεις εστειλαν στον Ελληνα πρεσβευτη στο Λονδινο κειμενο διαμαρτυριας. Το 4ο καναλι του BBC σε εκπομπη του για τη σταση της Ελληνικης κυβερνησης στο μακεδονικο εκανε εκτενη αναφορα στη διωξη της ΟΣΕ. Πολλα συνδικατα εχουν δηλωσει συμμετοχη στην επιτροπη συμπαραστασης. Το Συνδικατο Πυροσβεστων, η Ενωση Αρτεργατων, Εργατων Τροφιμων και Συναφων Ειδων, η Ενωση Προσωπικου Εδαφους των Ορυχειων, η Ενωση Εργαζομενων στην Ραδιοτηλεοραση, την Διασκεδαση, τον Κινηματογραφο, το Θεατρο, το Εργατικο Κεντρο του Λαμπεθ και αλλα.

Στη νοτια Κυπρο η Εργατικη Δημοκρατια οργανωνει την Παρασκευη 11 Σεπτεμβρη ανοιχτη εκδηλωση - συζητηση, συμπαραστασης στους συντροφους της ΟΣΕ που δικαζονται. Η συζητηση θα εχει θεμα "Η κριση στα Βαλκανια και η Εργατικη Ταξη" και θα αρχισει στις 7:30 μμ. Καθε αγωνιστης της αριστερας που δεν θελει να γινει τροφη για τα κανονια των στρατοκρατων, καθε εργαζομενος που πιστευει στη φιλια και την εμπιστοσυνη αναμεσα στους εργατες των Βαλκανιων πρεπει να υποστηριξει αυτη την εκδηλωση και να εκφασει την συμπαρασταση του στους συντροφους της ΟΣΕ που αντιστεκονται στη πολεμοκαπηλη πολιτικη του Μητσοτακη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΠ ΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Εχουμε διοργανωσει πανω απο 15 μαζικες διαδηλωσεις στο Βελιγραδι. Η τελευταια ηταν στις 15 Ιουλη. Οι πιο μαζικες ησαν μια Ροκ συναυλια στις 22 Απριλη με τον τιτλο "Μην μας λογαριαζεται" (σαν φανταρους, εννοειται) που συγκεντρωσε 50.000. Στις 7 του Ιουνη 100.000 διαδηλωσαν, ξετυλιγοντας μια μαυρη ταινια 1300 μετρων. Στις υπολοιπες διαδηλωσεις ο αριθμος των διαδηλωτων εφτανε τουλαχιστον τις τρεις χιλιαδες.

Δυο εκδηλωσεις συνεχιζονται εδω και μηνες. "Οι γυναικες στα μαυρα" διαδηλωνουν καθε βδομαδα, και η εκδηλωση "Κερια" που γινεται καθε βραδυ απο τον Φλεβαρη του '92. Αναβονται κερια στην μνημη των θυματων του πολεμου.

Εχουν διοργανωθει τρεις πορειες ειρηνης, τον Αυγουστο 91 απο την Βοσνια, διεθνη πορεια τον Σεπτεμβρη 91 και τον Ιουλη 92 απο την Γερμανια. Δινουμε βοηθεια στους αρνητες στρατευσης (πληροφοριες, ηθικη υποστηρηξη και νομικη βοηθεια). Μαζευουμε βοηθεια για την Βοσνια και το Σεραγεβο, προσπαθουμε να βοηθησουμε τους προσφυγες (πραγμα πολυ δυσκολο ακομα και στο ιδιο το Βελιγραδι).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι ειδησεις για την επικειμενη στρατιωτικη επεμβαση απο την διεθνη κοινοτητα στην περιοχη της πρωην Γιουγκοσλαβιας, εχουν προκαλεσει μεγαλη αναστατωση στα μελη και τους υποστηρικτες του Κεντρου Αντιπολεμικης Δρασης στο Βελιγραδι.

Η αποφαση υπερ της χρησης βιας για την διανομη ανθρωπιστικης βοηθειας στα θυματα του πολεμου στην Βοσνια και Ερζεγοβινη, μας δημιουργει ενα ιδιαιτερα σκληρο διλημα. Ποια ειναι η επιλογη των θυματων αυτου του πολεμου; Ειτε να αφεθουν στην μοιρα τους, δηλαδη στον πολεμο, ειτε να δεχθουν μια βοηθεια που κρεμεται απο ξιφολογχες.

ΣΟΜΑΛΙΑ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΣΑΝ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ ΡΙΧΝΟΥΝ ΨΙΧΟΥΛΑ «ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ»

"Αυτο ειναι κολαση. Ειναι εκατο φορες χειροτερο και απο τον χειροτερο σας εφιαλτη. Ειναι ο αποκτηνομενος ζωώδης αγωνας για επιβιωση στη χειροτερη του μορφη" (λογια ενος εθελοντη που δουλευει για την παροχη βοηθειας στη Σομαλια)

Ειναι μια μαχη που οι περισσοτεροι απο αυτους που την δινουν την χανουν. Ολη η φρικη αυτης της ανισης μαχης αποτυπωνεται στις σκηνες φρικης που παρακολουθουμε απο την τηλεοραση και τις εφημεριδες. Παιδια σκελετωμενα που προσπαθουν να βυζαξουν απο τα στεγνωμενα στηθη των μαναδων τους, σκελετωμενοι ανθρωποι που γλυφουν το πιατο για να παρουν και την τελευταια σταγονα απο τα κουτσιοζουμια της δυτικης βοηθειας.

Πανω απο 5.000 ατομα πεθαινουν καθε μερα απο την πεινα. Σχεδον 2 εκατομυρια κινδυνευουν να χασουν τη ζωη τους απο την πεινα και τις αρρωστιες μεσα στις επομενες εβδομαδες.

Η κατασταση ειναι τοσο φρικιαστικη ωστε ο Ιρλανδος υπουργος εξωτερικων που επισκεφθηκε την περιοχη και ειδε την φρικη, αναγκαστηκε να πει οτι "εμοιαζε σαν καποιος να ειχε ριξει ατομικη βομβα".

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Η κρατικη τηλεοραση δεν εχασε την ευκαιρια για να προβαλει με ολη την υποκρισια την αστικη ιδεολογια. Παρουσιαζοντας τις ειδησεις για την πεινα στη Σομαλια σχολιασε, "την ωρα που χιλιαδες ανθρωποι πεθαινουν της πεινας, την ωρα που εσεις βλεπετε αυτες τις σκηνες, μπορει να καθεστε μπροστα σ' ενα καλοστημενο δειπνο". Προσπαθουν να μας φορτωσουν με τυψεις και να μας πουν οτι ολοι εχουμε καποια ευθυνη γι την πεινα στο κοσμο.

Πισω απο τετοιες δηλωσεις κρυβεται η αποψη οτι εμεις ζουμε μια χαρα, εχουμε απ' ολα, τιποτα δεν μας λειπει και να μη ζηταμε συνεχεια και αλλα. Αν υπαρχουν και καποια προβληματα, αυξησεις τιμων, ΦΠΑ, μειωση κοινωνικων δαπανων κλπ να μην διαμαρτηρωμαστε, υπαρχουν και χειροτερα.

Θελουν ακομη να μας πουν οτι ουτε λιγο ουτε πολυ, ολοι φταιμε γι'αυτη τη κατασταση και ειναι ευθυνη ολων μας να κανουμε κατι για την εξαλειψη της πεινας. Μας ζητουν να στειλουμε βοηθεια ή ακομη και να υιοθετησουμε ενα παιδακι απο καποια χωρα του τριτου κοσμου δινωντας καθε μηνα ενα ποσο. Παιζουν με τα φιλανθρωπα αισθηματα των εργαζομενων που ξερουν τι σημαινει στερηση και δυστυχια. Στη πραγματικοτητα θελουν να κρυψουν τους πραγματικους υπευθυνους για την πεινα και την δυστυχια στο κοσμο.

ΠΟΙΟΙ ΦΤΑΙΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ;

Ισχυριζονται οτι η πεινα στη Σομαλια ειναι αποτελεσμα της ξηρασιας που υπαρχρει στη χωρα τα τελευταια 6 χρονια. Ομως η Σομαλια μεχρι περυσι παρηγαγε αρκετα τροφιμα για να θρεψει ολο τον πληθυσμο της. Ακομα και τωρα η Σομαλια εξαγει τροφιμα στη Μοζαμβικη και την Κενυα.

Η πεινα στη Σομαλια προκαλειται απο ενα βαρβαρο και αμειλικτο εμφυλιο πολεμο που τον προκαλεσαν και τον συντηρησαν, αυτοι οι ιδιοι που σημερα, ριχνουν κροκοδειλια δακρυα για την καταστροφη. Οι **Δυτικοι ιμπεριαλιστες.**

Οι Σομαλοι ειναι ενας σχετικα ομοιογενης πληθυσμος. Εχουν κοινη γλωσσα και θρησκεια. Ειναι πολυ πιο ομοιογενης απο πολλους αλλους πληθυσμους.

Οι δυτικοι αποικιοκρατες την μοιρασαν μεταξυ τους, χωριζοντας την σε κομματια. Την κυριως Σομαλια που την ειχαν οι Βρεττανοι, την Ιταλικη Σομαλλια, το Γαλλικο Τζιπουτι, και το Ογκατεν που περασε κατω απο Αιθιοπικο ελεγχο.

Για να διατηρησουν την επικυριαρχια τους οι Δυτικοι Ιμπεριαλιστες, σε μια περιοχη που ειχε μεγαλη στρατηγικη σημασια, για τον ελεγχο της Ερυθρας θαλασσας και του Ινδικου ωκεανου, επεβαλαν μια σκληρη και βαρβαρη καταπιεση και επνιξαν στο αιμα καθε εξεγερση. Καταφεραν ακομη να διαιρεσουν τους Σομαλους βοηθωντας και προωθοντας τους διαφορους φυλαρχους.

Ετσι οταν η Σομαλια τελικα πηρε την ανεξαρτησια της το 1960 στο κοινοβουλιο η αντιπροσωπευση εγινε κατα φυλες και ομαδες.

Το 1964 υπηρχαν 21 αντιμαχομενες ομαδες και κομματα, τα οποια εγιναν 69 μετα απο 5 χρονια.

Τοτε εγινε πραξικοπημα και την εξουσια πηρε ο στρατηγος Μπαρε ο οποιος αναζητησε στηριξη στις μεγαλες δυναμεις. Οι ΗΠΑ του αρνηθηκαν γιατι τα καραβια με Σομαλικη σημαια μετεφεραν εφοδια στο Βορειο Βιετναμ, με το οποιο βρισκονταν σε πολεμο. Τοτε ο Μπαρε στραφηκε προς στην ΕΣΣΔ και ανακυρηξε το "Μαρξιστικο κρατος" της Σομαλιας. Σε ανταλλαγμα για την στρατιωτικη βοηθεια της η ΕΣΣΔ πηρε την ναυτικη βαση στο λιμανι της Μπερπερα, αντισταθμιζοντας ετσι την επιρροη των ΗΠΑ που ελεγχε την Αιθιοπια.

Αργοτερα οι ρολοι των υπερδυναμεων αλλαξαν. Το '77 οι ΗΠΑ εγκατελειψαν την Αιθιοπια η οποια υποστηριχτηκε απο την ΕΣΣΔ. Η Αιθιοπια ομως ζητησε σαν ανταλαγμα να σταματησει η υποστηριξη της ΕΣΣΔ στον Μπαρε, ο οποιος υποστηριχτηκε απο τις ΗΠΑ. Απο το 1980 αμερικανικα αεροσκαφη και πυρηνικα υποβρυχια σταθμευαν στην Μπερμπερα.

Για δυο δεκαετιες η Σομαλια βρεθηκε στη μεση των ιμπεριαλιστικων ανταγωνισμων των δυο υπερδυναμεων και εγινε ερμαιο των συμφεροντων τους. Και οι δυο υπερδυναμεις, υποστηριξαν το αιμοσταγες καθεστως του Μπαρε και τον βοηθουσαν στρατιωτικα. Δεν ειχαν κανενα προβλημα οταν οι δυναμεις του Μπαρε δολοφονουσαν σχεδον το 12% απο τα 7 εκατομυρια του πληθυσμου, και κυνηγησαν το ενα πεμπτο του υπολοιπου πληθυσμου. Εναμισυ εκατομυριο ανθρωποι για να γλυτωσουν κατεφυγαν στην ερημο.

Η παγκοσμια παραγωγη σιτηρων το 1988 παρουσιαζε «περισσευμα» 360 εκατομυρια τονους. Τα 15 εκατομμυρια παιδια που πεθαινουν τον χρονο χρειαζονται μολις το ενα εκατοστο του παγκοσμιου πλεονασματος δημητριακων. Οι φτωχοι ομως δεν εχουν λεφτα να το αγορασουν, και να τους χαριστει θα ηταν αντιθετο με τις καπιταλιστικες "δυναμεις της αγορας".

Η καταρρευση της ΕΣΣΔ και το τελος του ψυχρου πολεμου αφησαν το καθεστως του Μπαρε χωρις υποστηριξη. Οσο μεγαλωνε η λαικη αντιδραση εναντια του, τοσο τον εγκατελειπαν οι ΗΠΑ. Τον Γενναρη του 1991 το κεθεστως επεσε. Τα προβληματα ομως που οι ιμπεριαλιστες δημιουργησαν με την πολυχρονη εμπεμβαση τους εμειναν. Οι διαμαχες αναμεσα στις αντιμαχομενες ομαδες συνεχισαν και ενταθηκαν.

Ειναι χαρακτηριστικο οτι ενω υπαρχει τοση πεινα και ελλειψη αγαθων, η Σομαλια εχει εναν απο τους μεγαλυτερους στρατους στην περιοχη και πανω απο 180.000 ατομα σε παραστρατιωτικες ομαδες, αρτια εξοπλισμενους με αποθεματα πυρομαχικων για να πολεμουν για αλλα 20 χρονια.

Αυτη ειναι η πραγματικοτητα πισω απο την Ρωσσικη και Αμερικανικη βοηθεια που δινοταν ολα αυτα τα χρονια στη Σομαλια. Ηταν μια βοηθεια που οχι μονο δεν της προσφερε καμια οικονομικη ευημερια και αναπτυξη αλλα την μετετρεψε σε μια απεραντη πυριταδαποθηκη και σε ενα τεραστιο πεδιο των μαχων.

Ο εμφυλιος μπορει να εχει δωσε φρικιαστικες διαστασεις στο προβλημα της πεινας στη Σομαλια αλλα δεν ειναι και ο μοναδικος λογος που την προκαλει.

Ενας αλλος λογος που προκαλει την πεινα και την εξαθλιωση οχι μονο στη Σομαλια αλλα και σε πολλες αλλες χωρες του τριτου κοσμου, ειναι τα τεραστια...

ΧΡΕΗ ΣΤΙΣ ΔΥΤΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Πολλες απο αυτες τις χωρες ενω εχουν παραγωγη αρκετη για να καλυψουν τις αναγκες τους σε τροφιμα ειναι υποχρεωμενες να κανουν εξαγωγες για να πληρωσουν τις ξενες τραπεζες, ακομη και την ωρα που ο πλυθησμος τους πεθαινει της πεινας.

Σε πολλες απο αυτες εχουν επιβληθει μονοκαλιεργιες σε ειδη που εχουν αναγκη οι δυτικες χωρες οπως η Αιθιοπια, στην οποια εχει επιβληθει η μονοκαλιεργεια καφε για να τον εξαγει και να πληρωνει τα χρεη της. Μια κακη χρονια στην παραγωγη του καφε το '84-'85 οδηγησε σε λιμοκτονια εκατονταδες χιλιαδες ανθρωπους.

Οι ανθρωποι σημερα πεινουν οχι επειδη δεν βρισκουν να φανε αλλα επειδη δεν εχουν χρηματα να αγορασουν τα τροφιμα. Η πεινα δεν ειναι αποτελεσμα της ελλειψης τροφιμων αλλα της φτωχειας.

Της φτωχειας στην οποια, οι καπιταλιστες των μεγαλων δυναμεων, ριχνρυν τους πληθυσμους του τριτου κοσμου, αρπαζοντας τον πλουτο τους και αναγκαζοντας τους να καταφευγουν σε δανεια που ειναι αδυνατο να ξεπληρωσουν χωρις να πεθανουν της πεινας.

Στην πραγματικοτητα η οποια βοηθεια δινεται σ' αυτες τις χωρες για να αντιμετωπισει την πεινα παει στις Δυτικες τραπεζες για αποπληρωμη των χρεων.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Την ιδια ωρα που εκατομυρια ανθρωπων πεθαινουν απο την πεινα, εκατομυρια τονοι τροφιμων φυλαγονται στις αποθηκες ή καταστρεφονται για να κρατηθουν οι τιμες ψηλα. Μονο στη Βρεττανια υπαρχουν δεκα εκατομμυρια τετραγωνικα μετρα, αποθηκες ψυγεια, που αποτελουν μονο το ενα τεταρτο του αποθηκευσιμου χωρου, με βουτηρο και βοδινο. Αλλες 330 μυστικες αποθηκες σκορπισμενες στην Βρεττανια εχουν πανω απο 6 εκατομμυρια τονους σιταρι. Αυτες ελεγχονται απο καμια εκατοστη εταιρειες, και τα τρια τεταρτα απ' αυτες ελεγχονται μονο απο 10 εταιρειες.

Παρομοια ισχυουν για ολες σχεδον της χωρες της ΕΟΚ. Βουνα απο βουτυρο, ποταμια απο γαλα, τεραστιοι ογκοι απο τυρια μενουν στις αποθηκες ενω 280,000 ανθρωποι πεθαινουν καθε βδομαδα απο την πεινα σε ολοκληρο τον κοσμο.

Σημερα τα τρομερα αυτα πλεονασματα τροφιμων της Β. Αμερικης και της Δ. Ευρωπης που θα μπορουσαν να σωσουν ολους αυτους τους ανθρωπους σαπιζουν στις χωματερες. Στις ΗΠΑ μαλιστα εχουν κατασκευασει ειδικα μεγαλα πλοια για να καταστρεφουν στην θαλασσα εκατομυρια τονους σιτηρα για να μενουν οι τιμες ψηλα.

Η παγκοσμια παραγωγη σιτηρων το 1988 παρουσιαζε «περισσευμα» 360 εκατομυρια τονους. Τα 15 εκατομμυρια παιδια που πεθαινουν τον χρονο χρειαζονται μολις 3.6 εκατομμυρια τονους σιτηρα για να σωθουν. Δηλαδη μολις το ενα εκατοστο του παγκοσμιου

πλεονασματος δημητριακων. Οι φτωχοι ομως δεν εχουν λεφτα να το αγορασουν, και να τους χαριστει θα ηταν αντιθετο με τις καπιταλιστικες "δυναμεις της αγορας". Δεν θα εφερνε κανενα κερδος.

ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΦΙΛΑΝΡΩΠΙΕΣ

Οποια φιλανθρωπικη βοηθεια και να δωσει κανεις για να λυθει το προβλημα της πεινας θα παει χαμενη. Το πιο πιθανο ειναι οτι δεν θα φτασει ποτε στο προορισμο της. Θα παει σαν αποπληρωμη χρεων στις τραπεζες ή θα καταληξει στις αποθηκες καποιου μαυραγοριτη καπιταλιστη. Ακομα και να φτασει ομως σε καποιους πεινασμενους δεν θα εχει παρα μονο καποια ασημαντα και προσωρινα αποτελεσματα. Η αιτια που προκαλει την πεινα, οι καπιταλιστες και το βρωμικο, ανταγωνιστικο, συστημα τους, που θυσιαζει τα παντα μπροστα στο κυνηγι του κερδους θα μεινει ανεπαφο.

Οι εργαζομενοι, που ειναι συνηθως και οι μονοι που ευαισθητοποιουνται απο την πεινα και την δυστυχια των αλλων, δεν εχουν κανενα λογο να νοιωθουν τυψεις για τις φρικτες σκηνες απο την πεινα στη Σομαλια και αλλου. Οχι μονο δεν εχουν καμια ευθυνη αλλα ειναι αυτοι που με τον μοχθο τους εχουν παραγει ολο το περισσευμα που κρατανε οι καπιταλιστες στις αποθηκες τους, ή το καταστρεφουν. Αυτο το πλεονασμα ανηκει στην παγκοσμια εργατικη ταξη και το δικαιουνται οι φτωχοι και οι πεινασμενοι της γης.

Μπορουμε ομως να κανουμε και κατι πιο χειροπιαστο για να καταπολεμησουμε την πεινα και το συστημα που την γεννα. Αντι να δωσουμε υποκριτικα την "φιλανθωπια" μας για να καθησυχασουμε την συνειδηση μας και να παιξουμε το παιχνιδι των αστων, μπορουμε να παμε εναντια τους και να δυναμωσουμε την επαναστατικη πολιτικη που παλευει για την ανατροπη του συστηματος που γεννα τους πολεμους, την πεινα, την εξαθλιωση. Να παλεψουμε για την αυθεντικη εργατικη εξουσια, για τον Σοσιαλισμο απο τα κατω που θα δωσει ενα οριστικο τελος στην βαρβαροτητα του καπιταλισμου. Μια λιρα που δινεται σε αυτο το σκοπο εχει περισσοτερα αποτελεσματα απο 1000 λιρες φιλανρωπιας. Ενα ψηφισμα καταδικης των ιμπεριαλιστων που λοιμενονται τις χωρες του τριτου κοσμου ειναι πιο αποτελεσματικο. Μια διαμαρτηρια για τις βρεττανικες βασεις που στηριξαν και στηριζουν τις επιδρομες των Αμερικανων και των συμμαχων τους εναντια στους φτωχους λαους της Μ. Ανατολης εχει περισσοτερα αποτελεσματα απο την οποιαδηποτε φιλανθρωπια.

Για τους αγωνιστες της νεολαιας και της εργατικης ταξης που ευαισθητοποιουνται απο την αθλιοτητα του πολεμου στη Γιουγκοσλαβια, απο την φρικη της πεινας στη Σομαλια η επαναστατικη πολιτικη ειναι ενα εργαλειο για να παλεψουν εναντια στους πραγματικους υπευθηνους γι'αυτα. Πανω απο ολα ομως τους δινει την δυνατοτητα να παλεψουν οργανωμενα και συλλογικα για το χτισιμο της επαναστατικης οργανωσης που ειναι σημερα οχι μονο μια αμεση αναγκαιοτητα αλλα και μια πραγματικη δυνατοτητα.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΒΙΑ: Η ΒΙΑ Τ

ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Η αντιληψη οτι ο ρολος της αστυνομιας ειναι να υπερασπιζεται και να προστατευει τους "πολιτες" γενικα, ηταν πολυ διαδεδομενη στην νοτια Κυπρο. Μια αντιληψη που ενισχυθηκε απο την αντισταση που προβαλαν πολλοι αστυνομικοι στο πραξικοπημα του '74.

Τα τελευταια χρονια αυτο αρχισε να σπαζει. Ιδιαιτερα μετα που η αστυνομια χρησιμοποιηθηκε εναντια σε ομαδες εργαζομενων που κινητοποιηθηκαν για αιτηματα τους οπως τους αμπελουργους, τους κατοικους της περιοχης Ζυγιου, τους Ακακιωτες, εναντια σε φιλαθλους, ή σε νεολαιϊστικα και μαθητικα στεκια.

Και, τους τελευταιους μηνες, μια σειρα απο περιστατικα εδωσαν ενα γερο χαστουκι στην αντιληψη που εβλεπε την αστυνομια σαν υπερασπιστη και προστατη των αδικημενων.

ολοι ενοχοι μεχρι αποδειξεως του αντιθετου

Την αρχη εκανε αστυνομικος στην Πλατεια Ελευθεριας που πυροβολησε εναντιων τεσσαρων νεαρων μοτοσυκλετιστων με την δικαιολογια οτι εκαναν φασαρια με τις μοτοσυκλετες τους! Η σφαιρα ομως αστοχησε και τραυματισε ενα περαστικο. Την επομενη συνελαβαν τους... νεαρους γιατι εγιναν η αιτια για τον τραυματισμο του περαστικου. Αυτο ομως περασε στα ψιλα των εφημεριδων και κανεις δεν εδωσε ιδιαιτερη σημασια.

Το επομενο περιστατικο ομως, εγινε το "θεμα της ημερας". Στις 28 του Ιουλιου σε ενοπλη ληστεια σε υποκαταστημα της Λαϊκης Τραπεζας στην Λεμεσο δυο μασκοφοροι πηραν 28 χιλιαδες λιρες. Την επομενη τα λαγωνικα της αστυνομιας συνελαβαν εξη συγγενεις της μιας απο τις δυο υπαλληλους που εργαζονταν στην τραπεζα την ωρα της ληστειας. Η αστυνομια τους παρουσιασε στο δικαστηριο σαν υποπτους ενω ολοι οι κατηγορουμενοι επεμεναν οτι ειναι αθωοι, και μαλιστα καποιοι απο αυτους καταγγειλαν οτι βασανιστηκαν. Παρολα αυτα το δικαστηριο διεταξε την κρατηση τους και μαλιστα ο υπουργος εσωτερικων Βενιαμιν εδωσε συγχαρητηρια στην αστυνομια που εδρασε αστραπιαια και εξιχνιασε την υποθεση.

Μερικες μερες μετα ομως, η αστυνομια συνελαβε δυο νεαρους σαν υπευθυνους για την ληστεια και αφησε τους εξη σαν αθωους. "Ηταν καποιες συγκυριες και ταφερε ετσι ο σατανας και εγιναν συλληψεις αθωων.." λεει ο Βοηθος υπευθυνος του ΤΑΕ Λεμεσου Ταλιαδωρος σε μετεπειτα δηλωση του. Φαντασου ο σατανας να επεμενε και να μην αποδεικνυοταν η αθωοτητα των κρατουμενων!

Η ιστορια ομως δεν τελειωνει εδω. Στις 24 Αυγουστου τα λαγωνικα του Τμηματος Διωξης Ναρκωτικων, εστεισαν ενεδρα για την συλληψη αλλοδαπων οι οποιοι θα διακινουσαν μεγαλη ποσοτητα ναρκωτικων. Στην προσπαθεια τους να τους συλλαβουν εριξαν ξανα για "εκφοβισμο" μια ντουζινα πυροβολισμους που ο ενας τους παλι κατα "λαθος" τραυματησε σοβαρα τον ενα απο τους υποπτους στην κοιλια. Νεα πρωτοσελιδα στις εφημεριδες, νεες επιτυχιες. Τελικα αυτο που βρηκαν ηταν 9 γραμμαρια φαιας ουσιας, η οποιο μαλιστα δεν ηταν στην κατοχη των υποπτων αλλα στο παρκο που εγινε η συλληψη. Παλι το δικαστηριο διεταξε τη κρατηση τους. Οχτω μερες μετα ομως μια μικρη ειδηση στις εφημεριδες μας πληροφορησε οτι δεν βρηκαν τιποτα ενοχοποιητικο σε βαρος τους για να τους δικασουν, και ετσι αντι συγγνωμης τους... απελασαν!

κακοποιηση πολιτων

Την πιο μεγαλη δημοσιοτητα ειχε η υποθεση της ληστειας μετα απο την καταγγελια του Δημοσθενους, ενος απο τους εξη συλληφθεντες οτι κακοποιηθηκε απο την αστυνομια καθως και η παρουσιαση απο την τηλεοραση των νεων υποπτων οι οποιοι πηγαιναν στο δικαστηριο και δεν μπορουσαν να σταθουν στα ποδια τους απο το ξυλο που εφαγαν. Η κακοποιηση κρατουμενων οι οποιοι στην συγκεκριμενη περιπτωση ηταν και αθωοι, ευαισθητοποιησε την κοινη γνωμη. Σε δηλωσεις του ο Δημοσθενους περιεγραψε τα βασανιστηρια που του εκαναν. Τον κρεμασαν αναποδα, τον κτυπουσαν σε ολο το σωμα, του εβαλαν τενεκε στο κεφαλι και τον κτυπουσαν. Ο Δημοσθενους ειπε οτι τοσος ηταν ο πονος και η απελπισια που ενοιωσε που αναγκαστηκε να τους ζητησει να υπογραψει ομολογια.

Μετα απο ολα αυτα το υπουργικο συμβουλειο αναγκαστηκε να διορισει Συμβουλιο Παραπονων το οποιο θα εξεταζε τις καταγγελιες του Δημοσθενους. Ομως μετα απο λιγες μερες ο προεδρος του Συμβουλιου, ανωτερος δικηγορος της Δημοκρατιας, παραιτειται για λογους αρχης επειδη το Συμβουλιο δεν μπορουσε να κανει τη δουλια του ανεπιρεαστα αφου τα περισσοτερα μελη του ηταν αστυνομικοι ή υπαλληλοι του υπουργιου εσωτερικων!

Μετα και το νεο σαλο που αυτο δημιουργησε, το Υπουργικο Συμβουλιο διωρισε ως ανακριτη για να εξετασει τις καταγγελειες σε βαρος της αστυνομιας, ανωτερο δικαστικο, πρωην υπουργο.

Σε καταθεση τους οι δυο αστυνομικοι που κατονομασε ο Δημοσθενους οτι ηταν μπροστα οταν κακοποιηθηκε υποστηριξαν οτι εκανε μονος του τα τραυματα, για να δυσφημισει την αστυνομια. Επισης αρνηθηκαν να κατονομασουν τον πληροφοριοδοτη που τους οδηγησε στους εξη "ενοχους", υποστηριζοντας οτι αν το εκαναν αυτο τοτε κανενας δεν θα τους εδινε πια πληροφοριες. Για την αστυνομια οι χαφιεδες εχουν μεγαλυτερη αξια απο την ζωη αθωων ανθρωπων.

η υποκρισια του τυπου

"Καθημερινα συλλαμβανονται με ευλογη υποψια ανθρωποι οι οποιοι ανακρινονται και απολυονται. Και κανενας δεν διαμαρτυρεται και κανεις δεν ευαισθητοποιηται" λεει προκλητικοτατα ο υπουγος εσσωτερικων Βενιαμιν σε συνεντευξη του στον "Φιλελευθερο"

> Σε καθε ταξικη κοινωνια οι κατασταλτικοι μηχανισμοι και θεσμοι, αστυνομια, δικαστηρια, στρατος, ειναι στην υπηρεσια της ταξης που βρισκεται στην εξουσια και εχει τον ελεγχο και το μονοπωλιο της βιας. Στον καπιταλισμο αυτοι οι μηχανισμοι υπερασπιζονται τα συμφεροντα των καπιταλιστων.

στις 9 Αυγουστου, και εχει δικιο αυτη την φορα. Τα τελευταια γεγονοτα δεν ειναι κατι το νεο για την αστυνομια. Ο λογος που πηραν τετοιες διαστασεις ειναι γιατι μετα την δημοσια καταγγελια του Δημοσθενους πολλοι ανθρωποι που ειχαν την ιδια μεταχειριση απο την αστυνομια εσπασαν κυριολεκτικα τα τηλεφωνα των ραδιοσταθμων για να αποκαλυψουν την δικη τους περιπτωση και να καταγγειλουν την βαρβαρη συμπεριφορα της αστυνομιας. Ηταν αυτη η αγανακτηση του κοσμου που αναγκασε τις εφημεριδες και τους ραδιοσταθους να ασχοληθουν τοσο πολυ με αυτη την υποθεση.

Αρκετος κοσμος μεχρι χτες μπορει να ηταν απο αδιαφορος μεχρι και αντιδραστικος σε τετοια ζητηματα. Πιστευαν οτι η αστυνομια καλα κανει και κυνηγα τους "αλητες" καμικαζι, τους "ναρκομανεις" και τους ξενους. Η αγριαδα ομως με την οποια κτυπουσε τελευταια η αστυνομια, πυροβολωντας εν ψυχρω και σακατευοντας ενοχους και αθωους εκανε τον κοσμο να αρχιζει να αλλαζει την εικονα που ειχε για την αστυνομια.

Οι εφημεριδες ομως που ξαφνικα ανακαλυψαν οτι "ο καθε ενας αθωος μεχρι αποδειξεως του αντιθετου" εχουν μεγαλη ευθυνη για τον διασυρμο αθωων ανθρωπων. Χωρις κανενα ενδοιασμο κατω απο τεραστιους τιτλους "εμποροι ναρκωτικων", "ληστες","δολοφονοι" βαζουν τις φωτογραφιες των υποπτων παρουσιαζοντας τους σαν ενοχους. Οταν βεβαια ο υποπτος αθωωθει, κατι που γινεται πολυ συχνα, αυτο περνά στα ψιλα των εφημεριδων, αν περασει και απο εκει.

Ακομα ομως και τωρα που τους επιασε αυτη η οψιμη ευαισθησια αυτη εξαντληθηκε στη συγκεκριμενη περιπτωση των εξη της Λεμεσου. Παρα το οτι η "Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων" κανει συνεχως καταγγελιες για κακοποιηση και παρενοχλησεις απο την αστυνομια, των τουρκοκυπριων που ζουν στο νοτο ηταν ελαχιστες εως ανυπαρκτες οι φορες που τις δημοσιευσαν.

η αστυνομια, οργανο της αρχουσας ταξης

Στην ιδια συνεντευξη του στον Φιλελευθερο ο υπουργος εσωτερικων προσπαθει να υποβαθμισει το θεμα με τις κακοποιησεις κρατουμενων και να στρεψει αλλου την προσοχη του κοσμου, λεγοντας οτι το θεμα εχει μεγαλοποιηθει λογω αλλων κινητρων που εχουν σχεση με τις προεδρικες εκλογες. Δυστυχως στο λουκι πεφτει και η "Χαραυγη". Αντι να υπερασπιστει τα δικαιωματα των κρατουμενων καταγγελλοντας την αστυνομια, εσπευσε να υπεραπιστει τον Βενιαμιν απο την επιθεση που του γινοταν, βλεποντας και αυτη σκοπιμοτητες! Την ιδια στιγμη που η "Χαραυγη" υπερασπιζοταν με πρωτοσελιδο αρθρο της τον Βενιαμιν αυτος δηλωνε προκλητικα οτι: "Ειμαι σιγουρος οτι αν ξανασυνεβαινε η ιδια υποθεση, με τον ιδιο τροπο θα ξαναενεργουσε η αστυνομια... Αν με ρωτατε αν ξανασυνεβαινε το ιδιο θα ξανασυνεχαιρα την αστυνομια, λεω ναι...Λεω οτι η αστυνομια με τα στοιχεια που ειχε ενηργησε λογικα..." και οτι "η μεταχειριση των εκληματιων", οπως χαρακτηριζει τους υποπτους κρατουμενους, "δεν μπορει να ειναι του σαλονιου..."

Οι αστικες εφημεριδες και οι διαφοροι αστοι παραγοντες που εκαναν την επιθεση εναντια στον Βενιαμιν ειχαν φυσικα τις δικες τους κυνικες προεκλογικες σκοπιμοτητες, και ειναι σιγουρο οτι θα συμπεριφερονταν παρομοια αν δεν ηταν αντιπολιτευση. Αυτο ομως δεν μειωνει ουτε στο ελαχιστο την ενοχη του Βενιαμιν και της αστυνομιας, και την αναγκη αντιδρασης απο την μερια της εργατικης ταξης και των οργανωσεων της.

Σε ολα αυτα τα περιστατικα αυτους που χαρακτηριζε εγκληματιες ο Βενιαμιν ηταν φτωχοι εργαζομενοι, νεαροι ανεργοι, φτωχοι αγροτες και ξενοι εργατες. Αν επροκειτο για κανενα πλουσιο δεν θα εμπαινε θεμα ουτε συλληψης ουτε κρατησης οπως ειδαμε να γινεται τοσες φορες στο παρελθον που ολοι αυτοι οι τυποι παντα τη γλυτωνουν. Εκτος αν θυμαται η "Χαραυγη" καμια περιπτωση κανενος πλουσιου, αστου, επιχειρηματια που να καταγγειλε οτι του φορεσαν τενεκκε στο κεφαλι ή οτι τον κρεμμασαν αναποδα. Για τους αστους οχι μονο υπαρχουν "παραθυρακια" του νομου για να την γλυτωνουν αλλα και αν κατηγορηθει καποιος απο αυτους, εχουν τους πιο καλοπληρωμενους δικηγορους και κανενα δικαστη κουμπαρο και ξεγλυστρουν με ενα μικρο προστιμο. Η καθαριστρια ομως της Λαϊκης Τραπεζας, αν και αθωα απολυθηκε.

Ποιος ξεχνα το μεγαλο σκανδαλο με τα χαλασμενα ψαρια; Μηπως εκλεισαν μεσα τον Φωτιαδη που τα εφερνε και μας τα πουλουσε; Καθε αλλο, του εδωσαν την δυνατοτητα να βγει στη τηλεοραση και να μας λεει χυδαια οτι ειναι ζωϊκοι μυκητες και και οτι ο ιδιος τα τρωει και δεν επαθε τιποτα. Μηπως

Η αστυνομια δειχνει στον μαθητη, τον μελλοντικο εργατη, τι θα πει πειθαρχια

επιασαν τον Μητροπολιτη Λεμεσου που αποδεδειγμενα εφαγε 300 χιλιαδες λιρες μεροκαματα των αμιαντορυχων; Οχι μονο δεν τον επιασαν αλλα η αστυνομια τον προστατεψε απο τους εργατες που διαμαρτυρονταν για τα μεροκαματα που τους κρατουσε. Μηπως συνελαβαν τον εργοστασιαρχη του Ρεϊνμποου που δηλητηριαζε ολοκληρο χωριο; Οχι, ο Βενιαμιν εστειλε την αστυνομια να συλλαβει μεσα στα αγρια μεσανυκτα οικογενιαρχες Ακακιωτες γιατι διαμαρτηρηθηκαν την προηγουμενη εξω απο το εργοστασιο που δηλητηριαζε τη γη τους. Τους κατηγορησαν για κακοβουλη ζημια σε ξενη περιουσια. Μηπως η δηλητηριαση της γης των Ακακιωτων δεν ηταν κακοβουλη ζημια στην υγεια ολων μας;

Σε καθε ταξικη κοινωνια οι κατασταλτικοι μηχανισμοι και θεσμοι, αστυνομια, δικαστηρια, στρατος, ειναι στην υπηρεσια της ταξης που βρισκεται στην εξουσια και εχει τον ελεγχο και το μονοπωλιο της βιας. Στον καπιταλισμο αυτοι οι μηχανισμοι υπερασπιζονται τα συμφεροντα των καπιταλιστων. Ο πραγματικος ρολος της αστυνομιας δεν ειναι για να προστατευει τους αδικημενους και φιλησυχους πολιτες, αλλα να υπερασπιζεται και να προστατευει τα συμφεροντα της αρχουσας ταξης.

Για να προστατεψουν τα συμφεροντα τους οι καπιταλιστες δεν δισταζουν να χρησιμοποιησουν οταν χρειαστει με τον πιο αγριο και βαρβαρο τροπο αυτους τους κατασταλτικους μηχανισμους εναντια σε καθε τι που μπορει να τους απειλησει. Ειτε αυτο ειναι η μαζικη παλη της εργατικης ταξης, ειτε το νεολαιϊστικο κινημα, ειτε η οργανωμενη παλη των επαναστατων ειτε καποιες κοινωνικες μοιοψηφιες ή ακομη και καποιοι περιθωριακοι.

Ξεκινουν ομως παντα να κτυπουν απο κει που ειναι πιο ευκολο, απο τα αδυνατα κομματια της κοινωνιας. Απο αυτους που μπορουν να τους χαρακτηρισουν πιο ευκολα σαν "αντικοινωνικα και εγκληματικα στοιχεια". Ετσι και στη νοτια Κυπρο η αστυνομια εχει απο καιρο βαλει στο στοχαστρο τους τουρκοκυπριους του νοτου, τους ομοφιλοφιλους και αλλους περιθωριακους. Απο αυτους προχωρησε σε ξυλοδαρμους νεωλαιων στα γηπεδα, κτυπησε τα νεολαϊστικα στεκια στις δισκοθηκες και τις καφετεριες με προσχημα τα ναρκωτικα, και εχει επιβαλει αυστηρη αστυνομευση στα σχολεια. Κυνηγα τους νεαρους με τις μοτορες και τους χαρακτηριζει "καμικαζι" για να φτασουμε στο πιστολιδι της πλατειας Ελευθεριας.

Αυτα δεν ειναι καποια μεμονομενα περιστατικα απο ορισμενους "θερμοκεφαλους" αστυνομικους ειναι η επισημη πολιτικης της αστυνομιας. Οι εξη φτωχοι αθωοι της Λεμεσου ειναι η πιο χαρακτηριστικη περιπτωση. Ολοκληρη η αστυνομια και ο υπουργος εσωτερικων υπερασπιστηκαν τους βασανιστες αστυνομικους.

οικονομικη κριση

Η οικονομικη κριση που τα σημαδια της αρχισαν να φαινονται και στην μικρη μας Κυπρο κανει τα πραγματα πιο δυσκολα για την εργατικη ταξη. Οι αυξησεις των τιμων οι νεες φορολογιες, τα ξεπουληματα των ηγεσιων των συντεχνιων δημιουργουν αγανακτηση μεσα σε σημαντικα κομματια της εργατικης ταξης. Σημερα αυτη η αγανακτηση μπορει να περιοριζεται σε γκρινια, ή σε καποιες ατομικες αντιδρασεις ή ακομα και σε προσωπικες λυσεις αλλα ειναι σιγουρο οτι αν συνεχισει η ιδια κατασταση θα παρει και αλλες μορφες εκφρασης. Η αναγκη για να εκφραστει αυτη η αγανακτηση οργανωμενα και συλλογικα θα γινεται πιο καθαρη σε ολο και περισσοτερους εργαζομενους. Σε μια τετοια περιπτωση το οργανωμενο εργατικο κινημα ειναι σιγουρο οτι θα βρει μπροστα του και την αστυνομια και ολους τους αλλους κατασταλτικους μηχανισμους των αφεντικων. Απο την Ελληνικη Τηλεοραση βλεπουμε καθημερινα πως η αστυνομια κτυπα τους απεργους εργατες στην Ελλαδα που αγωνιζονται εναντια στις ιδιοτικοποιησεις, τις απολυσεις και την λιτοτητα που θελει να τους επιβαλει ο Μητσοτακης.

Αυτη τη στιγμη η κυβερνηση και η αστυνομια με την σταση τους κανουν βασικα επιδειξη δυναμης σε οποιους σκεφτονται να αντισταθουν, συνηθιζουν την κοινη γνωμη στην αυθαιρεσια της αστυνομιας. Σε εποχες λιτοτητας θελουν να επιβαλουν την υποταγη και την πειθαρχια στην εργατικη ταξη και τη νεολαια. Η σημερινη βια δειχνει τις προθεσεις τους για τους δυσκολους καιρους που ερχονται.

αντισταση

Το οτι σημερα η καταστολη στρεφεται κυρια εναντια σε ατομα ή περιθωριοποιημενες ομαδες αυτο δεν σημαινει οτι δεν υπαρχει αναγκη για συλλογικη αντιδραση εναντια στην αστυνομικη βια. Η απαντηση πρεπει να δώθει απο τωρα για να φραξουμε τον δρομο στις μελλοντικες επιθεσεις που ετοιμαζουν τα αφεντικα με την κυβερνηση τους και την αστυνομια τους.

Η καλητερη απαντηση στον αυταρχισμο της κυβερνησης και της αστυνομιας ειναι οι αγωνες των ιδιων των εργαζομενων και της νεολαιας. Αγωνες για καλητερους μισθους, για πραγματικα δωρεαν παιδεια και για περισσοτερες κοινωνικες παροχες.

Διπλα σε αυτα το εργατικο κινημα πρεπει να προβαλει και το αιτημα να αφοπλιστει η αστυνομια. Δεν θελουμε στους οπλοφορους αστυνομικους αναμεσα μας, να μας πυροβολουν με την παραμικρη αφορμη. Αντι να δινουν υπερογκα ποσα για εξοπλισμο της αστυνομιας ας κτισουν σπιτια για τους αστεγους και σχολεια και στεκια για τους νεολαιους. Να σταματησει η αστυνομευση στα σχολεια και να αφησουν ησυχους τους νεαρους με τις μοτοσυκλεττες.

Ενα τετοιο κινημα μπορει να βαλει φραγμο και στη κακοποιηση των κρατουμενων και στη βια σε βαρος ολων των καταπιεσμενων μειονοτητων ειτε αυτοι ειναι τουρκοκυπριοι, ειτε ξενοι εργατες, ειτε ομοφιλοφιλοι.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ...

ΣΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ (ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ)

Οι τουρκοκυπριοι που ζουν στο νοτο ειναι απο τα πρωτα θυματα της συστηματικης αστυνομικης βιας. Η αστυνομια και η ΚΥΠ εφαρμοζοντας με υπερβαλλοντα ζηλο την εθνικιστικη πολιτικη της αρχουσας ταξης εχουν βρει ενα απο τα πιο ευκολα θυματα στο προσωπο τους. Σε αυτους και αν ισχυει το "κανεις δεν ειναι αθωος μεχρι αποδειξεως του αντιθετου".

Μολις καποιος τουρκοκυπριος περασει απο το βορρα στο νοτο συλλαμβανεται απο την αστυνομια και περνα απο τις "περιποιησεις" τις ΚΥΠ που προσπαθει να τον βγαλει κατασκοπο και να τον καταδικασει ετσι. Αν δεν τα καταφερει να του αποσπασει μια τετοια "ομολογια" αρχιζει η προσπαθεια να τον "πεισει" να παει πισω γιατι "δεν εχει θεση αναμεσα στους ελληνοκυπριους". Αν τελικα η αστυνομια δεν τον παραδωσει με το ζορι στο βορρα και τον αφησει να μεινει απο δω, τοτε αρχιζει ενας μαρτυρικος μαραθωνιος γι'αυτον.

Η αστυνομια και η ΚΥΠ θα τον κυνηγουν, θα τον ενοχλουν στη δουλεια του, θα ενοχλουν τους γνωστους και φιλους του με αποτελεσμα να μην μπορει να εξασφαλισει μια αξιοπρεπη δουλεια και μια στοιχειωδη κοινωνικη ζωη. Δεν ειναι μαλιστα καθολου σπανιες οι περιπτωσεις που θα συλληφθει χωρις κανενα πραγματικο λογο και θα μεταφερτει στην αστυνομια και πιθανο να αντιμετωπισει και ενα αγριο ξυλοδαρμο και βασανιστηρια για να εξαναγκαστει να φυγει απο το νοτο. Με αυτο το τροπο οι περισσοτεροι τουρκοκυπριοι που εχουν ερθει στο νοτο ειτε εχουν μεταναστευσει, ειτε ζουν απομονωμενοι σε συνθηκες γκετο.

Η "Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων" εχει κανει παρα πολλες καταγγελιες για τετοια περιστατικα κακοποιησης και παρενοχλησεων των τουρκοκυπριων του νοτου (σε καθε τευχος της "Εργατικης Δημοκρατιας" υπαρχουν σχετικα δημοσιευματα). Ειναι αξιοθαυμαστο οτι, ολοι αυτοι, εφημεριδες, δημοσιογραφοι, δικηγοροι, διανοουμενοι που ξεσηκωθηκαν εναντιον της αστυνομιας για την κακοποιηση και την αδικη συλληψη των εξη για την ληστεια στη Λεμεσο, δεν εδειξαν την παραμικρη ευαισθησια για παρομοιες και χειροτερες περιπτωσεις τουρκοκυπριων. Οι εφημεριδες, με ελαχιστες εξαιρεσεις, συνηθως δεν δημοσιευουν καν τις καταγγελιες της Επιτροπης.

Η υποκρισια ομως της Γενικης Εισαγγελειας της Δημοκρατιας ηταν αξεπεραστη. Ο αναπληρωτης Γενικος Εισαγγελεας Λ. Λουκαΐδης βγηκε στην τηλεοραση και παρουσιαστηκε σαν ενθερμος υποστηριχτης των ανθρωπινων δικαιωματων και εναντιον καθε αδικης κρατησης και κακοποιησης κρατουμενων. Κατακεραυνωνε την αστυνομια δηλωνοντας οτι "εχουν περιελθει στη γνωση του περιστατικα κακοποιησης κρατουμεων". Στις καταγγελιες ομως της Επιτροπης για κακοποιησεις και παρενοχλησεις των τουρκοκυπριων απο την αστυνομια και την ΚΥΠ, η Γενικη Εισαγγελεια απαντα εδω και μηνες στερεοτυπα οτι "συμφωνα με εκθεση της αστυνομιας οι καταγγελιες αυτες δεν ευσταθουν".

Για τους εξη ελληνοκυπριους της Λεμεσου οχι μονο δεν ισχυσε η εκθεση της αστυνομιας αλλα θεωρηθηκε οτι δεν ισχυε ουτε η ανεξαρτησια του Συμβουλιου Παραπονων, επειδη η συνθεση του ηταν κυριως αστυνομικοι και υπαλληλοι του υπουργειου εσσωτερικων. Ωστοσο για τους τουρκοκυπριους η Γενικη Εισαγγελεια προτιμα να "ερευνα" τις καταγγελιες ρωτωντας μονο τον κατηγορουμενο, την αστυνομια!

Αυτο δειχνει πολυ ξεκαθαρα την εθνικιστικη πολιτικη των διακρισεων σε βαρος των τουρκοκυπριων που ζουν στο νοτο απο το επισημο κρατος, τους αστικους θεσμους και τα μεσα μαζικης ενημερωσης. Η σταση της ελληνοκυπριακης πλευρας ειναι αντιστοιχη με αυτη του Ντενκτασικου καθεστωτος που με την καταπιεση του εχει αναγκασει τους εγκλωβισμενους της Καρπασιας να μεινουν απο χιλιαδες εκατονταδες.

Πριν λιγες μερες ειδε το φως της δημοσιοτητας, στο εξωτερικο, μια εκθεση της Παγκοσμιας Επιτροπης Ανθρωπινων Δικαιωματων για το Κυπριακο, που εκανε αναφορα στη κακομεταχειρηση των τουρκοκυπριων του νοτου, η εκθεση Σισμπυ οπως την αποκαλουν. Δεν ξερουμε ποιος ειναι αυτος ο Σισμπυ και τι αλλα γραφει στην εκθεση του, αλλα οσον αφορα την καταπιεση των τουρκοκυπριων εχει απολυτο δικαιο. Φυσικα οι ελληνοκυπριοι εθνικιστες, με πρωτους και χειροτερους τους απορριπτικους αλλα και το συνολο σχεδον του τυπου, ξεκινησαν εκστρατεια για να δουν ποιος εδωσε αυτες τις πληροφοριες στον Σισμπυ. Το μονο που τους ενδιεφερε ηταν πως διευρευσε αυτο και οχι το γεγονος οτι οι τουρκοκυπριοι του νοτου καταπιεζονται.

Η σταση τους απεναντι στους λιγους τουρκοκυπριους που ζουν στο νοτο ειναι η μεγαλητερη προκληση για την ειλικρινεια των διακυρηξεων για επιθυμια επαναπροσεγγισης με τους τουρκοκυπριους απο τους επισημους των κομματων και της κυβερνησης.

Η "Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων" που κατηγορηθηκε μαζι με αλλους σαν υπευθυνη για να "διαρρευσει" το μυστικο της ντροπης, της καταπιεσης των τουρκοκυπριων, πρεπει να συνεχισει να καταγγελλει την αδικη και βαρβαρη μεταχειριση της αστυνομιας προς τους τουρκοκυπριους του νοτου αν θελει να συμβαλει σε μια ειλικρινη πολιτικη επαναπροσεγγισης με τους τουρκοκυπριους.

Η "Εργατικη Δημοκρατια", που υποστηριξε απο την αρχη τη δημιουργια και το δυναμωμα αυτης της Επιτροπης, φιλοξενει σαν συμβολη σε αυτη την πολιτικη μια συνεντευξη με ενα τουρκοκυπριο που ζει στο νοτο, στη Λεμεσο. Προκειται για τον Μπεντατ Μουχαρεμ που, ειναι αραβωνιασμενος με την ελληνοκυπρια Χρισταλλα Κυριακου και θα βαφτιστει για να μπορεσουν να παντρευτουν. Ηδη εχει παρει το ονομα Χριστος.

Την συνεντευξη πηρε για την "Εργατικη Δημοκρατια" η Μαρια Ρωσσιδου.

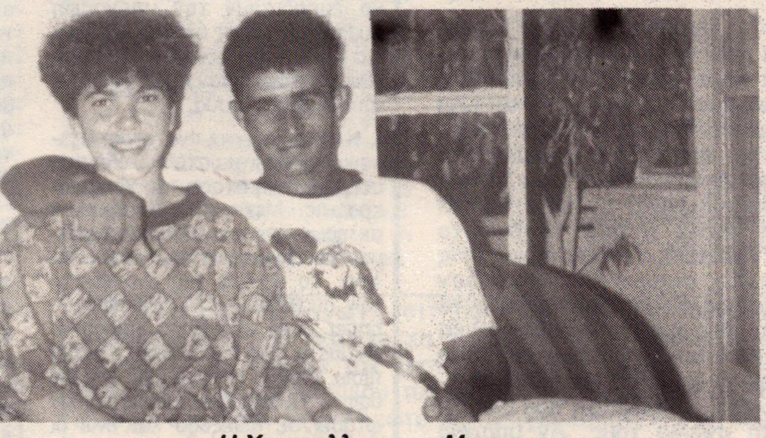

Η Χρισταλλα και ο Μπεντατ

Ποτε ηρθες στην Ν. Κυπρο;

Το 1985

Ποσον καιρο εμεινες.

Δυο χρονια το 1987 πηγα πισω, δικαστηκα, πηγα 4 χρονια φυλακη.

Γιατι πηγες φυλακη.

Πυροβολησα ενα ανωτερο στον στρατο γιατι με υβριζε. Με ενοχλουσαν συνεχεια στο στρατο γιατι ηξεραν πως ημουν αριστερος. Το 1991 με εβγαλαν απο την φυλακη. Εμεινα 10 μερες κι' εφυγα.

Οταν ξαναηλθες απο δω πως σε αντιμετωπισαν;

Οταν ηρθα παραδοθηκα μονος μου στην αστυνομια. Εφαγα ξυλο απο την ΚΥΠ γιατι ηρθα απ' εδω. Μου ειπαν να φυγω, να παω απ' εκει γιατι εγω δεν καμνω απ' εδω. Μου ειπαν αφου παεις απο κει, γιατι ερχεσαι γιατι δεν μενεις απ' εκει. Τους εξηγησα το προβλημα που ειχα με το στρατο, οτι πηγα φυλακη για πολυ καιρο, και οτι δεν θελω να παω ξανα στο στρατο. Με πηραν στις κεντρικες φυλακες και εμεινα μια νυκτα. Οταν ξαναηρθα στη Λεμεσο, εμεινα 6 μηνες δεν μου ειπαν τιποτε. Αλλα ενα Σαββατο πηγα στην Λευκωσια σ'εναν τουρκοκυπριο που βαπτιστηκε και παντρευτηκε. Καποια τηλεφωνησε στην ΚΥΠ, ηρθαν και με πηραν μεσα. Την ραχη μου εκαμαν την μαυρη που το ξυλο. Οταν με αφησαν ηρθα στη Λεμεσο. Πηγα σε γιατρο. Του ζητησα να μου δωσει χαρτι για τα κτυπηματα μου, αλλα αρνηθηκε.

Εχεις ενοχλησεις στην δουλεια σου απο την αστυνομια;

Στη δουλεια μου τωρα δεν εχω κανενα προβλημα. Μπορει να μην ξερουν που δουλευω. Ειναι δυο εβδομαδες που δουλευω στην Παφο.

Τι δουλεια κανεις.

Οικοδομος.

Πες μας για τη σχεση σου με την Χρισταλα. Εχετε προβληματα απο την αστυνομια.

Πολλα. Την περασμενη Παρασκευη εγω δεν ημουν σπιτι, ειπαν της Χρισταλας να παει στην Αστυνομια. Πηγε μ'ενα φιλο μας και της ειπαν να φυγουμε απο το σπιτι. Εγω ενα μηνα εχει που βγηκα απο τη φυλακη, που να παμε;

Γιατι ησουν φυλακη;

Εκαμα φυλακη γιατι μετα που κλεφτηκαμε με τη Χρισταλλα πηγαμε απο κει. Μειναμε μονο εφτα μερες και γυρισαμε. Οταν ηρθαμε πισω με βαλαν φυλακη. Εκαμα 77 μερες μεσα. Η αστυνομια ελεγε της Χρισταλλας να με χωρισει. Ειπε της οτι "ενα ππεσει καλα, καλα μαζι σου και μετα θα σε παρει κατω να σε πουλησει".

Εχετε προβλημα να παντρευτειτε;

Θελω να βαφτιστω για να παντρευτουμε και να σταματησουν να μας ενοχλουν. Τωρα συνεχεια ερχονται και ρωτουν τους γειτονες τι καμνουμε.

Εσυ Χρισταλα αντιμετωπισες προβληματα απο την αστυνομια.

Υβριζαν με. Ρωτουσαν ποσες φορες πηγα με τον Χριστο, τι καναμε και αλλα τετοια. Μου ελεγαν οτι υστερα θα με αφησει και αλλες βρωμιες.

Με τους δικους σου ειχες προβληματα;

Οι δικοι μου δεν με θελουν. Οι γονεις του Χριστου ηταν πολυ καλοι μαζι μας οταν πηγαμε απο κει και ηθελαν να μεινουμε να μας παντρεψουν. Φοβηθηκαμε να μην πιασουν το Χριστο και ηρθαμε ξανα απο δω. Η αστυνομια εβαλε τους γονεις μου να με δειρουν αλλα δεν με εδειραν. Ομως στην αστυνομια μου τραβουσαν τα μαλια και με ρωτουσαν απο που πηγαμε αλλα εγω δεν ηξερα. Μου εφωναζαν και με εβριζαν.

Τωρα τι θα κανετε με το σπιτι Μπεντατ;

Μας ειπαν οτι θα με βαλουν φυλακη αν δεν φυγουμε απο το σπιτι και τωρα μενουμε στο σπιτι ενος φιλου μου. Ο πατερας μου εχει χωραφια και σπιτι στη Λεμεσο, εγω γεννηθηκα στη Λεμεσο. Στο σπιτι του πατερα μου μενουν ελληνοκυπριοι προσφυγες, δεν μπορω να τους βγαλω εξω, ειναι κρι[illegible] ανθρωποι. Γιατι ομως δεν με αφηνουν να [illegible]θωσω αυτο το σπιτι και να μεινο[illegible] αφου δεν καθεται κανενας μεσα.

ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΕΣ (ΤΟΥΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΥΛΟΥΣ)

Η αστυνομικη βια στο καπιταλισμο απλωνεται παντου, σε ολες τις εκφασεις της ζωης. Οπουδηποτε μπορει να αμφισβητηθει η κυριαρχια της αρχουσας ταξης. Απο την εργατικη ταξη μεχρι τους τουρκοκυπριους και φτανει μεχρι της κοινωνικες μειοψηφιες, σε καθε τι το "διαφορετικο", σε καθε τι που μπορει να αμφισβητησει την κυριαρχη αστικη ιδεολογια και τους θεσμους.

Οι ομοφυλοφιλοι ειναι ακριβως μια τετοια μειοψηφια που "προκαλει" την κυριαρχη ιδεολογια που θελει τα παντα ακομη και την σεξουλικοτητα των ατομων υποταγμενη στις αναγκες της παραγωγης και του κερδους. Η ελευθερια να κανει ο καθενας οτι θελει με τη σεξουαλικοτητα του και τη ζωη του ειναι για τους αστους μια μεγαλη απειλη για αυτο που οι ιδιοι ονομαζουν το "κυτταρο της αστικης κοινωνιας": Η οικογενεια ειναι ο βασικος θεσμος που εξασφαλιζει την φτηνη αναπαραγωγη του εργατικου δυναμικου φορτωνοντας στις γυναικες αντι για την κοινωνια την ανατροφη των παιδιων, ενω γλυτωνει σε μεγαλο βαθμο το κρατος και απο την υποχρεωση για την φροντιδα των γερων και αρρωστων. Για αυτο η αμφισβητηση αυτου του θεσμου αντιμετωπιζεται απο την αρχουσα ταξη με βια. Εκατομυρια γυναικες σε ολο τον κοσμο συγκρουονται με την αστυνομια για να υπερασπιστουν ή να κατοχυρωσουν το δικαιωμα στην ελευθερη εκτρωση. Εκατομυρια εργαζομενοι δινουν μαζι τους τη μαχη γιατι ξερουν οτι ειναι μια μαχη που στρεφεται εναντια στα αφεντικα. Εκατομυρια ομοφυλοφιλοι σε ολο το κοσμο συγκρουονται με τους κατασταλτικους μηχανισμους του καπιταλιστικου κρατους για να κερδισουν το δικαιωμα στην ελευθερη επιλογη της σεξουαλικοτητας και εναντια στις διακρισεις και την κρατικη καταπιεση. Οι συνειδητοι εργαζομενοι δινουν μαζι τους την μαχη γιατι ξερουν οτι ειναι και αυτη μια μαχη για την καταχτηση της πραγματικης δημοκρατιας. Της δημοκρατιας που κανενα αστικο καθεστως δεν μπορει να προσφερει, ουτε και το πιο "προοδευτικο", παρα μονο η αυθεντικη Εργατικη Δημοκρατια, ο σοσιαλισμος απο τα κατω. Η μονη περιοδος που υπηρξε πραγματικη ελευθερια στις εκτρωσεις, στα διαζυγια, στην ομοφυλοφιλια ηταν αμεσως μετα την νικηφορα Οχτοβριανη επαναστση μεχρι που καταφερε να την πνιξει η σταλινικη αντεπαναστση.

Μπορει στη νοτια Κυπρο να μην εχουμε δει ακομη τετοια μαζικα κινηματα αλλα αυτο δεν σημαινει οτι δεν υπαρχει και το προβλημα. Καθε αλλο, η καταπιεση των κοινωνικων μειονοτητων ειναι περισσοτερο απο υπαρχτη, ειναι αγρια: **η ομοφυλοφυλη πραξη στη νοτια Κυπρο συνεχιζει να ειναι ποινικο αδικημα που μπορει να τιμωρηθει μεχρι με πεντε χρονια φυλακη!.**

Οι σοσιαλιστες εργατες και οι αγωνιστες νεολαιοι πρεπει να παλεψουν οχι απλα για να καταργηθει αυτος ο αντιδραστικος νομος αλλα και για να σταματησει η καταπιεση και η βια σε βαρος των ομοφυλοφιλων.

Παρα κατω φιλοξενουμε μια συνεντευξη με ενα ομοφυλοφιλο ο οποιος μας περιγραφει δικες του εμπειριες και αλλων. Για αυτονοητους λογους προστασιας του ιδιου και αλλων η εφημεριδα δεν θα αναφερει το πραγματικο του ονομα του, οπως και τα ονοματα των αλλων που αναφερονται στη συνεντευξη.

Την συνεντευξη πηρε για την "Εργατικη Δημοκρατια" η Μαρια Ρωσσιδου.

Ποια ειναι τα προβληματα που αντιμετωπιζετε;

Δεν μπορουμε να κυκλοφορησουμε ανετα ή να μιλησουμε σε καποιον, γιατι η αστυνομια θα μας σταματησει για εξακριβωση στοιχειων και πολλες φορες αυτη η εξακριβωση καταληγει σε ξυλοδαρμο. Δεν μπορουμε να παμε μια βολτα, να μιλησουμε σ'ενα φιλο, να παμε στις δουλειες μας. Για παραδειγμα ενω ο Λ. πηγαινε δουλεια με την μοτορα του, τον σταματησε η αστυνομια και του ζητησε ταυτοτητα, τον ειρωνευτηκαν και τον εβρισαν. Τον Γ. τον εσπασαν στο ξυλο, ενω μιλουσε μ'ενα φιλο του μεσα στο αυτοκινητο.

Περυσι το καλοκαιρι ενω ο Γ. ηταν μεσα σ'ενα αυτοκινητο με ενα φιλο του και μιλουσαν, ενα αυτοκινητο της ΜΑΑΔ σταματησε διπλα τους. Συλλαβαν τον Γ., του εβγαλαν τα ρουχα, τον χτυπησαν αγρια και τον εβαλαν να τους χορεψει γυμνος. Σε ολη την διαρκεια τον εβριζαν.

Φετος στις 14 του Αυγουστου ενω ο Σ. ετρωγε σουβλακια με το Φ. στην Ανεξαρτησιας τα ΜΑΑΔ τον συλλαβαν και τον πηραν μεσα για εξακριβωση. Πριν δυο βδομαδες ο Γ. και ο Π. ενω πηγαιναν σε δισκοθηκη μαζι με τον Κ. τους επιασαν οι ΜΑΑΔ παλι, τους πηραν στο δασουδι και τους κτυπησαν. Υπαρχουν πολλα τετοια.

Φοβομαστε να περπατησουμε, να βγουμε εξω απο το σπιτι μας, ζουμε με τον φοβο των ξυλοδαρμων και της συλληψης, γιατι ειμαστε ομοφυλοφιλοι. Μας κατηγορουν οτι εμεις φταιμε για το aids. Ομως σημερα ειναι φανερο οτι το aids ειναι αρρωστια που μπορει να κτυπησει οποιδηποτε. Εχουν καμει το κοσμο να μας αντιμετωπιζει και αυτος με τον ιδιο τροπο, μας κοροιδευουν, μας σφυρουν οταν μας δουν στο δρομο. Ομως αναμεσα μας υπαρχουν ομοφυλοφιλοι που ειναι υπαλληλοι, κτιστες, πελεκανοι, εργατες, το πρωι δουλευουμε μαζι. Οι εργατες μπορουν να αλλαξουν τη κοινωνια, ομως για να μπορουμε να αγωνιστουμε μαζι πρεπει να αλλαξει αυτη η σταση απεναντι μας και να μην μας βριζουν και να μας κοροιδευουν γι'αυτο που ειμαστε.

Πως ζεις την ομοφυλοφιλια σου μεσα σε αυτες τις συνθηκες;

Μα τι ζω; Πολυ θελω μια σχεση σταθερη. Να αγαπησω και να με αγαπησουν. Αναγκαστηκα να καμω ενα γαμο, για να μην λεει ο κοσμος τα λογια του. Εχω δυο μωρα. Τι μπορω να κανω. Αναγκαζομαι να κρυβω τον εαυτο μου. Μετα θα λενε "ετα κοπελουθκια του ππουστη." Μπλεκουμε σε εφημερες σχεσεις, σε λαθος σχεσεις, μας εκμεταλλευονται με καθε τροπο, και οικονομικα και αισθηματικα. Πολλες φορες μας κτυπουν και στο τελος μας αφηνουν πληγωμενους. Ολοι θελουμε μια σωστη σχεση, ομως πολλοι παμε στα guy clubs ή στην τουριστικη περιοχη για να βρουμε καποιον επειδη ειμαστε υποχρεωμενοι να κρυβομαστε.

Εκτος απο εσας προβληματα αστυνομικης βιας και καταπιεσης αντιμετωπιζουν και οι τουρκοκυπριοι που ζουν στο νοτο και πολλοι ξενοι εργατες. Πως το βλεπεις εσυ αυτο;

Οι επιθεσεις που αντιμετωπιζουν οι τουρκοκυπριοι και οι ξενοι εργατες ειναι μερος της γενικοτερης καταπιεσης που δεχονται ολες οι μειονοτητες στη Κυπρο, ειτε αυτοι ειναι ξενοι εργατες, ειτε ειναι τουρκοκυπριοι ειτε ειναι γυναικες. Ειμαι εναντιον των επιθεσεων αυτων. Εκαμαμε και εμεις πολλα στους τουρκοκυπριους στο παρελθον, εχουν και εκεινοι το δικαιο τους. Οι ξενοι εργατες ερχονται στην Κυπρο για να βρουν δουλεια και να ζησουν πιο καλα. Αν πηγαινα εγω στο εξωτερικο δεν θα ηθελα να με αντιμετωπισουν με τον ιδιο τροπο. Νομιζω πως εχουν δικαιωμα να ζητουν μια καλυτερη ζωη μακρυα απο τον τοπο τους και ουτε αυτους πρεπει να τους κτυπα η αστυνομια.

ΗΜΙΚΡΑΤΙΚΟΙ

ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ

Η κυβερνηση ροκανισε ενα ολοκληρο χρονο απο την υποβολη των αιτηματων των ημικρατικων, χωρις κανενα κοστος. Τελικα μετα απο απειλες για απεργια, αναγκαστηκε να κατσει σε διαπραγματευσεις. Μεχρι σημερα ομως δεν εδειξε να μετακινηται απο την αδιαλλακτη και σκληρη σταση της, για μηδεν αυξησεις το 92, 1% για το 93, και 1.5% για το 94 και μαλιστα με την απαιτηση για υπογραφη τριετους συμβασης.

Εχει γινει συνηθησμενο φαινομενο τα τελευταια χρονια, καθε φορα που οι εργαζομενοι υπαβαλλουν αιτηματα, εργοδοτες και κυβερνηση να αρνουνται την διαπραγματευση και να υποβαλλουν αντιαιτηματα. Καταφεραν ετσι σχεδον σε καθε συμβαση να αρπαζουν και κατι απο τα κεκτημενα. Το 1980 μειωσαν τους

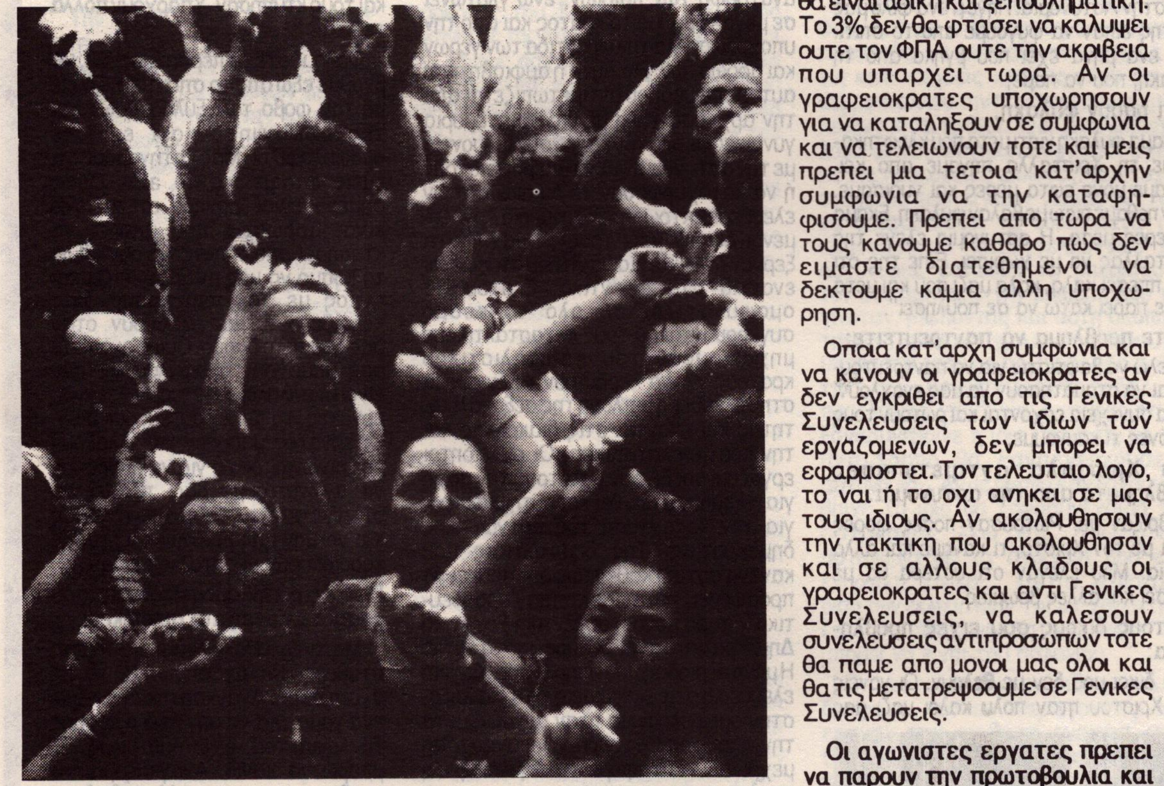

μισθους προσληψης των κρατικων και ημικρατικων. Μετα μειωσαν την αδεια αναπαυσης απο 30 ημερες που ηταν για ολους τους εργαζομενους σε 18 για τους νεοπροσληφθεντες. Σε καθε συμβαση πρεπει να "ξανακερδιζεται" η ιατροφαρμακευτικη περιθαλψη γιατι αρνουνται να την εφαρμοσουν. Καταφεραν ακομα να μας βαλουν εσωτερικες εξετασεις για αλλαγη κλιμακας εκει που γινοταν αυτοματα. Σταματησαν τις προσληψεις στον δημοσιο για το 92, ενω ο Συριμης εξαγγελλει την συνεχιση αυτης της πολιτικης και για το 93. Τωρα θελουν να παγοποιησουν και τους μισθους των ημικρατικων και δημοσιων.

Μπορει οι δημοσιοι και ημικρατικοι να ειναι ο πρωτος στοχος των εργοδοτων και της κυβερνησης αλλα ουτε οι κλαδοι του ιδιωτικου τομεα γλυτωσαν τις επιθεσεις των εργοδοτων. Οι αυξησεις του 4.5%, που πηραν εξανεμιστηκαν απο το 5% του Φ.Π.Α. Ενω η κυβερνηση ετοιμαζει την αυξηση του απο 5% σε 10%. Στην υποδυση και την ξενοδοχειακη, οι εργοδοτες εφτασαν στο σημειο να απορριπτουν την μεσολαβητικη προταση του υπουργειου που ηταν ετσι και αλοιως σε βαρος των εργατων.

Ενθαρρυμενοι απο τις επιτυχιες τους οι εργοδοτες και η κυβερνηση αρχισαν να βαζουν και θεμα για την ΑΤΑ και να ψαχνουν τροπους για περιορισμο ή και καταργηση του δημοκρατικου δικαιωματος της απεργιας.

Ολα αυτα τα καταφεραν διασπωντας τους εργαζομενους σε δηθεν προνομιουχους του δημοσιου και ημικρατικου τομεα και σε αδικιμενους του ιδιωτικου τομεα. Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι οι εργαζομενοι στον ιδιωτικο τομεα ειναι αδικημενοι, αλλα υπευθυνοι γι' αυτο ειναι οι εργοδοτες που τους αρνουνται καλητερους μισθους, ωφελειματα και συνθηκες δουλειας και οχι οι εργαοζομενοι του δημοσιου τομεα. Σημερα αν η κυβερνηση και οι εργοδοτες σπασουν την αντισταση των δημοσιων και των ημικρατικων υπαλληλων και καταργησουν την ΑΤΑ ή το δικαιωμα της απεργιας ειναι σιγουρο οτι θα τα χασουν και οι εργαζομενοι στον ιδιωτικο τομεα.

Σημερα η αντισταση των εργαζομενων στο δημοσιο και τον ημικρατικο τομεα εχει αδυνατισει εξαιτιας και της στασης της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας.

υποχωρησεις

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια, αφησε τον χρονο να κυλα χωρις να κανει τιποτα και περιμενε την κυβερνηση να κανει προτασεις. Φυσικα η κυβερνηση δεν ειχε κανενα λογο να βιαζεται. Μονο μετα απο πιεση των εργαζομενων, αναγκαστηκε η ηγεσια των συντεχνιων να εξαγγειλει μια 24ωρη απεργια μεσα στον Ιουλη. Τελικα ουτε αυτη εγινε. Στη θεση της εγιναν Γενικες Συνελευσεις απο τις οποιες η γραφειοκρατια ζητησε και πηρε εν λευκω εξουσιοδοτηση για να παρει μετρα. Στην πραγματικοτητα για να μπορει ανενοχλητα να συνεχιζει τις γραφειοκρατικες της μανουβρες. Ετσι ανοιξε ο δρομος στη γραφειοκρατια για νεες υποχωρησεις και ξεπουληματα. Για τους γραφειοκρατες αυτο που εχει σημασια ειναι να σπασει το αδιεξοδο και να τα βρουν με τους εργοδοτες. Ετσι αντι να παρουν μετρα οπως τους εξουσιοδοτησε η συνελευση, συνεχιζουν να διαπραγματευονται και αυθερετα να παραχωρουν κεκτημενα. Ετσι για το θεμα του θερινου ωραριου που υποτιθεται οτι ηταν λυμενο, παραχωρησαν μια μερα απο την αδεια μας του 93, σε "ενδειξη καλης θελησης". Τωρα κυκλοφορει οτι το αιτημα για μειωση των χρονων καλυψης μια κλιμακας απο 13 χρονια σε 11 θα το ζητησουν μονο για τους γραφεις.

Η γραφειοκρατια προτιμα για αλλη μια φορα, να δειχνει "υπευθυνοτητα" απεναντι στα προβληματα των εργοδοτων και να φερεται ανευθυνα απεναντι στους εργαζομενους, θυσιαζοντας τα συμφεροντα τους. Δεν φαινεται διατεθιμενη να φτασει μεχρι και την συγκρουση για την διεκδικηση των αιτηματων.

Ο τελευταιος λογος ανηκει στους εργαζομενους

Με αυτα τα λιγα που ζητησαμε φετος ειναι σιγουρο οτι οποιαδηποτε υποχωρηση στα αιτηματα θα ειναι αδικη και ξεπουληματικη. Το 3% δεν θα φτασει να καλυψει ουτε τον ΦΠΑ ουτε την ακριβεια που υπαρχει τωρα. Αν οι γραφειοκρατες υποχωρησουν για να καταληξουν σε συμφωνια και να τελειωνουν τοτε και μεις πρεπει μια τετοια κατ'αρχην συμφωνια να την καταψηφισουμε. Πρεπει απο τωρα να τους κανουμε καθαρο πως δεν ειμαστε διατεθειμενοι να δεκτουμε καμια αλλη υποχωρηση.

Οποια κατ'αρχην συμφωνια και να κανουν οι γραφειοκρατες αν δεν εγκριθει απο τις Γενικες Συνελευσεις των ιδιων των εργαζομενων, δεν μπορει να εφαρμοστει. Τον τελευταιο λογο, το ναι ή το οχι ανηκει σε μας τους ιδιους. Αν ακολουθησουν την τακτικη που ακολουθησαν και σε αλλους κλαδους οι γραφειοκρατες και αντι Γενικες Συνελευσεις, να καλεσουν συνελευσεις αντιπροσωπων τοτε θα παμε απο μονοι μας ολοι και θα τις μετατρεψοουμε σε Γενικες Συνελευσεις.

Οι αγωνιστες εργατες πρεπει να παρουν την πρωτοβουλια και να οργανωσουν την αντιδραση των συναδελφων μεσα και εξω απο τις Γενικες Συνελευσεις για να μην περασουν τα ξεπουληματα που μαγειρευει η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια. Ειναι σημαντικο να φανει η οσο το δυνατο μεγαλυτερη αντιδραση μας στις κακες συμφωνιες που δεν εξασφαλιζουν τα συμφεροντα μας. Ακομη και αν περασει τελικα η προταση της γραφειοκρατιας πρεπει να φανει και να καταμετρηθει η αντιδραση που υπηρξε στα σχεδια τους. Αν υπαρξει αρκετη αντιδραση θα το παρουν υποψει τους, και την επομενη φορα θα προσπαθησουν για μια καλητερη συμφωνια για να αποφυγουν το κινδυνο να μην ψηφιστει η κατ' αρχη συμφωνια που θα κανουν. Ας μη ξεχναμε το καζο που επαθαν, οταν η εργατριες της ενδυσης δεν ψηφισαν την κατ'αρχη συμφωνια που εκαναν και την νικη των εργατων του τσιμεντοποιειου του Βασιλεικου που αρνηθηκαν μια ξεπουληματικη συμφωνια και πετυχαν μια καλητερη.

Αυτη ειναι μια μαχη που μπορει και αξιζει τον κοπο να δωθει.

Νικος Αγιομαμιτης

Η ΜΑΧΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΗΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΕΡΔΙΘΕΙ

Τη στιγμη που οι ηγεσιες των συντεχνιων πανηγυριζουν προσπαθοντας να πεισουν τους εργαζομενους οτι αυτα που «κερδισαν» φετος αποτελουν σταθμο στην ιστορια του συνδικαλιστικου κινηματος, οι εργαζομενοι στην υποδηση νοιωθουν να μην καταλαβαινουν τι γινεται. Οι ηγεσιες πανηγυριζουν και αυτοι δεν εχουν παρει τιποτα.

Το πως φτασαμε σε αυτο το σημειο εχει τη δικη του ιστορια. Απο την αρχη οταν εμπαινε το ζητημα της ανανεωσης των συλλογικων συμβασεων η συντεχνιακη γραφειοκρατεια γνωριζε οτι ειδικα στον κλαδο της υποδησης οι εργοδοτες θα απορριπταν τα αιτηματα. Αυτο ηταν κατι που το ειπαν και οι ιδιοι στη συνελευση που εγινε στην 24ωρη απεργια. Η λογικη τους ομως ηταν να ξεμπερδεψουν πρωτα με τις αλλες συμβασεις και μετα να δουν τι θα καμουν με την υποδηση. Προβαλαν σαν επιχειρημα οτι αν πετυχαιναν στις αλλες συμβασεις θα μπορουσαν να το χρησιμοποιησουν σαν πιεση για να αναγκασουν τους εργοδοτες στην υποδηση να συμφωνησουν και αυτοι. Ελεγαν ακομα οτι δε γινεται να εμποδισουν την υπογραφη συμφωνιας στους αλλους κλαδους για χατιρι της υποδησης. Το ποσο ομως λειτουργησαν αυτα φαινεται απο το αποτελεσμα.

Η υποδηση ειναι ενα χαρακτηριστικο παραδειγμα στο που οδηγει η συμβιβαστικη σταση της γραφειοκρατιας. Μετα απο 9 μηνες «σκληρων και κουραστικων διαπραγματευσεων», οπως τους αρεσει να λενε, το ζητημα της ανανεωσης των συμβασεων δεν εχει προχωρησει ουτε ενα βημα μπροστα. Αντιθετα εχει παει μερικα βηματα πισω. Σημερα το θεμα εχει σχεδον θαφτει. Οι διαπραγματευσεις εχουν φτασει σε αδιεξοδο και ενω οι εργοδοτες εχουν κανει σαφες οτι δε δινουν τα αιτηματα, οι συντεχνιες δισταζουν φανερα να προχωρησουν σε δυναμικα μετρα ωστε να εξαναγκασουν τους εργοδοτες να υποχωρησουν.

Τα πραγματα ομως μπορουσαν απο την αρχη να μη φτασουν ως εδω. Αφου ηταν γνωστη απο πριν η σταση των εργοδοτων, το ζητημα της υποδησης επρεπε να μπει πρωτο και οχι τελευταιο. Καθε χρονο τα αιτηματα στην ενδυση και την υποδηση υποβαλλονταν και διαπραγματευονταν σχεδον ταυτοχρονα. Γιατι φετος εγινε αυτος ο διαχωρισμος; Αν οι συντεχνιες επεμεναν απο την αρχη να συνδεουν τα αιτηματα στους κλαδους της ενδυσης και της υποδησης και γιατι οχι και των αλλων κλαδων, η δυναμη που θα ειχαν στα χερια τους θα ηταν πολυ μεγαλυτερη, τετοια ωστε να αναγκασουν τους βιομηχανους να υποχωρησουν. Αντι ομως για ενα ενωμενο μετωπο εργαζομενων που θα παλευε εναντια στη μετωπικη επιθεση των εργοδοτων, που εμφανιστηκαν ενωμενοι οι ιδιοι, η γραφειοκρατια ακολουθησε την τακτικη του συμβιβασμου και της διασπασης. Προτιμησε να διασπασει τους εργαζομενους κατα κλαδο και ειδικοτητα για να μπορεσει ετσι πιο ευκολα να τους ελεγξει και να σπασει τη διαθεση τους να αντισταθουν στην επιθεση των εργοδοτων.

Συμφωνα με τη γραφειοκρατια ολα αυτα γινονται για το καλο της οικονομιας του τοπου και του εθνικου συμφεροντος. Το καλο της οικονομιας των εργαζομενων ομως ποιος το σκεφτετε; Ολοι αυτοι οι παραγοντες οταν μιλουν για το καλο της οικονομιας «του τοπου» στην πραγματικοτητα αυτο που εννοουν ειναι το καλο της οικονομιας των εργοστασιων και των επιχειρησεων τους.

Η κυβερνηση απο την πλευρα της τρεχει να εξασφαλισει φοροαπαλλαγες και επιβαλλει δασμους στα εισαγομενα παπουτσια για να βοηθησει τους «καϋμενους» τους βιομηχανους που κινδυνευουν απο το ξενο ανταγωνισμο. Φετος σε συγκριση με τα προηγουμενα χρονια τα κερδη τους φαινεται να μην πηγαινουν και τοσο καλα. Τα προηγουμενα χρονια ομως οταν οι βιομηχανοι υποδησης διεισδυαν στην αραβικη αγορα πετυχαινοντας τεραστια κερδη δεν ηρθαν να τα μοιρασουν με τους εργαζομενους. Γιατι λοιπον φετος τη ζημια να τη φορτωθουν οι εργαζομενοι;

Η ταξικη παλη δεν ειναι ενας αγωνας αντοχης αναμεσα στους συντεχνιακους και τους εργοδοτες. Ο νικητης δεν θα καθοριστει απο το ποιος απο τους δυο θα υποκυψει πρωτος στις πολυχρονες και «κουραστικες» διαπραγματευσεις. Εκεινοι που εχουν τη δυναμη να αναγκασουν τους εργοδοτες να υποκυψουν, απειλωντας τα κερδη τους, ειναι η μαζα των εργαζομενων. Εστω και σημερα παρα τη σταση της ηγεσιας των συντεχνιων υπαρχει δυνατοτητα οι εργαζομενοι να πιεσουν για τη ληψη δυναμικων μετρων, αν απαιτησουν τη συγκλιση Γενικων Συνελευσεων ολων των εργαζομενων στην υποδηση και οχι μονο των τοπικων επιτροπων και στελεχων οπως εγινε στους αλλους κλαδους. Μεσα στις Γενικες Συνελευσεις μπορουν να καθορισουν οι ιδιοι την πορεια του αγωνα για την εξασφαλιση των αιτηματων.

Π. ΜΙΧΑΗΛ

Νεες Θεσεις για Ταχυδρομικους Οχι για Στρατιωτικους και Αστυνομικους

Οι επιθεσεις εναντια στους ταχυδρομικους υπαλληλους απο την κυβερνηση, τους συνδεσμους βιομηχανων και τους υποστηρικτες τους εχουν αυξηθει την τελευταια περιοδο. Μετα την απεργια τους οι ταχυδρομικοι βρισκονται στο επικεντρο των επιθεσεων ολων αυτων.

Στις 18 Αυγουστου οι υπαλληλοι του ταχυδρομιου Λευκωσιας κατεβηκαν σε απεργια διαμαρτυρομενοι:

1) Για τις απαραδεκτες συνθηκες κατω απο τις οποιες ειναι αναγκασμενοι να δουλεψουν.

2) Για την καταπιεση και τον αυξημενο φορτο δουλειας που εχουν εξαιτιας της ελλειψης προσωπικου.

3) Και επειδη, πλαϊ σε αυτα τα προβληματα που δημιουργει η αδιαφορια της κυβερνησης και το μορατοριουμ στις προσληψεις προσωπικου στη Δημοσια Υπηρεσια, απο πανω εχουν να αντιμετωπισουν την επιθετικη, εκδικητικη τακτικη που ακολουθει ο διευθυντης του τμηματος.

Αμεσως μετα την απεργια οι διαφοροι παραγοντες και καλοθελητες (οι ιδιοι που πριν μερικες βδομαδες επιτεθηκαν εναντια στους υπαλληλους των Κυπριακων Αερογραμμων) με το προσχημα οτι δηθεν νοιαζονται για την εξυπηρετηση του κοινου, εξαπελυσαν μια λυσσασμενη επιθεση εναντια στους εργαζομενους στα ταχυδρομια επειδη ειχαν την τολμη να διαμαρτυρηθουν για τους εξουθενωτικους ρυθμους και τις ανυποφορες συνθηκες κατω απο τις οποιες τους αναγκαζουν να δουλευουν. Εφθασαν μεχρι το σημειο να ζητουν να τους απαγορευθει ακομα και το δικαιωμα απεργιας.

Μεσα σε ενα τετοιο κλιμα η κυβερνηση αρπαξε την ευκαιρια για να επαναφερει το ζητημα της «προβληματικης» πενθημερης και να ζητα οι ταχυδρομικοι να δουλευουν και Σαββατα και Κυριακες. Ακομα το Υπουργειο Συγκοινωνιων και Εργων, ανταποκρινομενο στις απαιτησεις του Συνδεσμου Βιομηχανων, ζητησε απο τη Διεθνη Οργανωση Ταχυδρομιων να στειλει στην Κυπρο εμπειρογνωμονα για να μελετησει το θεμα της ιδιωτικοποιησης των ταχυδρομικων υπηρεσιων.

Αυτο γινεται γιατι δηθεν νοιαζονται και προβληματιζονται για την ομαλη λειτουργια των ταχυδρομιων. Οι βιομηχανοι ομως το μονο που νοιαζονται ειναι να αρπαξουν στα χερια τους τις ταχυδρομικες υπηρεσιες γιατι προσβλεπουν οτι ειναι ενας αρκετα κερδοφορος τομεας. Η κυβερνηση απο την πλευρα της βλεπει με καλο ματι την ιδιωτικοποιηση γιατι ο ιδιωτικος τομεας μπορει να καταφερει πιο ριζικα και αποτελεσματικα κτυπηματα στα συνδικαλιστικα δικαιωματα των εργαζομενων.

ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΦΤΑΙΞΙΜΟ

Αυτο που αποσιωπουν ολοι ειναι η πραγματικη αιτια για τα προβληματα. Στα ταχυδρομια εδω και αρκετο καιρο η **ελλειψη προσωπικου** και οι **κακες συνθηκες δουλειας** εχουν δημιουργησει μια ανυποφορη κατασταση για τους εργαζομενους. Καθημερινα οι ταχυδρομικοι υπαλληλοι πιεζονται να φορτωθουν ολο και πιο πολλη δουλεια κατω απο δυσκολες συνθηκες σε γραφεια που το καλοκαιρι μοιαζουν με φουρνους και το χειμωνα με ψυγεια. Ακομα πιο τραγικη ειναι η κατασταση για τους διανομεις που πρεπει βρεξει-χιονισει να διανεμουν τα γραμματα που συνηθως ειναι πιο πολλα απο το κανονικο.

Για τη σημερινη κατασταση στα ταχυδρομια φταιει η κυβερνηση που με την πολιτικη της αντι να βοηθα τους εργαζομενους και να βελτιωνει τις υπηρεσιες για την καλυτερη εξυπηρετηση του κοσμου, βοηθα τους επιχειρηματιες να μεγαλωσουν τα κερδη τους. Δεν πραχωρα να βελτιωσει τις συνθηκες και να ενισχυσει με το αναγκαιο προσωπικο τα ταχυδρομια για να νοιωθουν οι εργαζομενοι πιο ανετα και να γινεται καλυτερη εξυπηρετηση του κοσμου. Μεσα στα πλαισια της πολιτικης της για μεγιστη παραγωγη με το ελαχιστο προσωπικο εφαρμοσε το γνωστο μορατοριουμ στις προσληψεις. Τοσο μεγαλο προβλημα ηταν για την κυβερνηση να αγορασει 20-30 air-conditions και να προσλαβει 50 υπαλληλους. Αντι ομως η κυβερνηση να πληρωσει για τη βελτιωση των ταχυδρομικων υπηρεσιων προτιμα να ξοδευει τα λεφτα για εξοπλισμους, να επιδοτει τους βιομηχανους και να καλυπτει τα εξοδα για να εχουν παγκυπρια καλυψη οι ραδιοσταθμοι των μεγαλοεπιχειρηματιων.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΣΥΔΥ

Ενα ακομα προβλημα για τους εργαζομενους ειναι η αντιφατικη σταση της ΠΑΣΥΔΥ. Η ανακοινωση της Κλαδικης Επιτροπης κατα την απεργια εβαζε κατω τρια ζητηματα. Τις απαραδεκτες συνθηκες δουλειας, την καταπιεση λογω της ελλειψης προσωπικου και την εκδικητικη σταση του διευθυντη. Αντιθετα η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ ενδιαφερεται μονο για την απομακρυνση του διευθυντη, για την "αποκατασταση της ομαλοτητας στα ταχυδρομεια", οπως δηλωσε. Για την ταχυτερη δυνατη αποκατασταση της ομαλοτητας ομως, χρειαζεται η ταχυτερη δυνατη βελτιωση των συνθηκων εργασιας και η ενισχυση των ταχυδρομιων με νεο προσωπικο.

Σιγουρα η αλλαζονικη σταση του διευθυντη ειναι ενα προβλημα για το προσωπικο. Ομως το μεγαλυτερο προβλημα, το πραγματικο προβλημα, ειναι οι κακες συνθηκες δουλειας και η ελλειψη προσωπικου. Η ηγεσια της ΠΑΣΥΔΗ σημερα εχει μπλεχτει σε ενα παρασκηνιακο διαλογο με τους διαφορους παραγοντες στα γραφεια των Υπουργειων, για το διωξιμο του διευθυντη. Αυτοι ολοι ομως το μονο που επιδιωκουν ειναι πως να βαλουν τους εργαζομενους να βγαλουν την δουλεια. Το τι σκοπευει το Υπουργειο ειναι καθαρο: Οι ταχυδρομικοι να δουλευουν και τα Σαββατα και τις Κυριακες. Ακομα και να πετυχει την απομακρυνση του διευθυντη ο επομενος διευθυντης θα πρεπει να συμπεριφερθει περιπου το ιδιο, για να εξαναγκασει τους εργαζομενους να βγαλουν την δουλεια κατω απο τετοιες συνθηκες. Για να σημαινει νικη για τους εργαζομενους το διωξιμο του καταπιεστικου διευθυντη πρεπει να συνδεθει με τα υπολοιπα αιτηματα τους.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Η μονη δυναμη που μπορει να βαλει σημερα τα πραγματα στη θεση τους ειναι οι ιδιοι οι εργαζομενοι στα ταχυδρομια. Το τι θα γινει σημερα ειναι κατι που θα επηρεασει αμεσα το παρον αλλα και το μελλον των ταχυδρομικων. Ειναι για αυτον το λογο που οι ταχυδρομικοι δεν πρεπει να μεινουν παραμερισμενοι στη γωνια περιμενοντας απο τους διαφορους ηγετες και γραφειοκρατικους παραγοντες να τους λυσουν τα προβληματα τους. Τα προβληματα δε λυνονται στα σαλονια των Υπουργειων αλλα στους χωρους δουλειας, εκει οπου δημιουργουνται.

Οι ταχυδρομικοι πρεπει να απαιτησουν την συγκληση Γενικων Συνελευσεων για να αποφασισουν την δυναμικη διεκδικηση των αιτηματων τους και να ζητησουν την απομακρυνση του αυταρχικου διευθυντη που με τη σταση του κτυπα τα συνδικαλιστικα δικαιωματα των εργαζομενων.. Να απαιτησουν την βελτιωση των συνθηκων εργασιας σημερα και οχι να περιμενουμε μεχρι να κτιστουν τα νεα κυβερνητικα κτιρια (αν κτιστουν τελικα) οπως ο Υπουργος προτεινει. Να ζητησουν την αμεση προσληψη προσωπικου. Η κυβερνηση να σταματησει το μορατοριουμ στις προσληψεις. Αντι να ανοιγει νεες θεσεις για μονιμους στρατιωτικους και αστυνομικους, να ανοιξει θεσεις για ταχυδρομικους, νοσοκομους, εκπαιδευτικους, και αλλους δημοσιους υπαλληλους.

Πετρος Μιχαηλ

ΤΑΞΙΚΑ ΚΟΣΚΙΝΑ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Ακομα μια φορα οι υποσχεσεις της ταξης των αφεντικων οτι τα παιδια της εργατικης ταξης θα εχουν «ισες ευκαιριες μορφωσης» με τα δικα τους αποδεικτηκαν κουφια λογια. Το «δωρεαν πανεπιστημιο» της κυβερνησης μεταφραστηκε σε £2,000 διδακτρα τον χρονο τα οποια θα επιστραφουν μονο σε οσους περασουν ολα τα μαθηματα του εξαμηνου.

Ακομα και το ΑΚΕΛ ψηφισε μαζι με τους υπολοιπους τον σχετικο νομο σαν δικαιο και λογικο, παρα την φανερη αδικια σε βαρος των παιδιων των φτωχοτερων στρωματων, τα οποια θα υποχρεωθουν ή να ειναι τελειοι φοιτητες ή να τα παρατησουν. Η δυνατοτητα καποιος να εργαζεται και να σπουδαζει ειναι σχεδον ανεφικτη γιατι η φοιτηση θα ειναι υποχρεωτικη πρωϊ και απογευμα. Παραλληλα η πιεση για οποιον τυχον χασει ενα μαθημα να χανει και τις δυο χιλιαδες θα βαλει ακομα ενα αγχος στους ωμους των φτωχων φοιτητων, και θα τους στερησει την δυνατοτητα να ασχολουνται με αλλα ζητημα. Ετσι η αστικη ταξη ελπιζει να γλυτωσει απο τον μπελα ενος μαχητικου πολιτικοποιημενου φοιτητικου κινηματος.

ΤΑΞΙΚΟ ΚΟΣΚΙΝΟ

Αυτη η κοροϊδια δεν ειναι παρα ακομα ενα μετρο που προστεθηκε στα αλλα με τα οποια η κυβερνηση τα τελευταια χρονια προσπαθει να προσαρμοσει την εκπαιδευση στις σημερινες αναγκες του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου, ο οποιος χρειαζεται περισσοτερους και πιο υπακουους ειδικευμενους εργατες, και λιγοτερους ανεργους και δυσαρεστημενους επιστημονες. Η βασικη ιδεα ειναι απλη: Οι τρυπες των κοσκινων απο τα οποια περνουν ολο και λιγοτεροι απο το ενα σταδιο της εκπαιδευσης στο αλλο πρεπει να γινουν μικροτερες, και προσαρμοσμενες οχι στα οραματα των παιδιων αλλα στις αναγκες της καπιταλιστικης αγορας εργασιας.

Ενα απο τα βασικοτερα μετρα ηταν ο θεσμος των Ενιαιων Εξετασεων που μεγαλωσε την σχολικη αποτυχια στους τελειοφοιτους των Λυκειων. Φετος αρκετοι μαθητες δεν μπορεσαν να παρουν το απολυτηριο τους. Και αυτη την φορα οι νεολαιϊστικες οργανωσεις δεν εκαναν τιποτα, παρολη την διαθεση που ειχαν οι μαθητες να αντισταθουν.

Το κοσκινο δεν ειναι αξιοκρατικο, ειναι καθαρα ταξικο. Απο τις τρυπες του δεν ειναι οι καλυτεροι που εχουν τις μεγαλυτερες δυνατοτητες να περασουν, αλλα οι πλουσιοτεροι. Για να μπορεσουν πολλοι μαθητες να παρουν τουλαχιστο το απολυτηριο του Λυκειου πρεπει να σπαταλουν ολο τους τον ελευθερο χρονο στα ιδιαιτερα μαθηματα. Οι γονεις αναγκαζονται να τρεχουν τα παιδια τους στα ιδιαιτερα θυσιαζοντας πολλες ωρες και χρηματα. Ειναι μια διαδικασια που δυσκολευει πολυ περισσοτερο τα φτωχοτερα στρωματα, κυρια την εργατικη ταξη. Αποτελεσμα τα παιδια των εργατων να ακολουθουν τον δρομο των γονιων τους και να τραβουν στα εργοστασια.

Οποιοι περασουν απο το κοσκινο των Ενιαιων Εξετασεων πρεπει να αντιμετωπισουν το κοσκινισμα για το πανεπιστημιο στην Ελλαδα και απο φετος και στην Κυπρο. Το 49% των μαθητων που παρακαθησαν στις εξετασεις για τα πανεπιστημια δεν εξασφαλησαν θεση. Στα βασικα μαθηματα, οπως μαθηματικα, φυσικη, χημεια, ο μεσος ορος ηταν γυρω στο 5 με 6. Εδω, εκτος απο τις πολυ μεγαλυτερες δυσκολιες που αντιμετωπιζουν τα παιδια των φτωχων για να φτασουν την αποδοση των πλουσιων που λειτουργουν απο καθε αποψη σε συνθηκες ασυγκριτα καλυτερες, για τους πλουσιους υπαρχει και η διεξοδος των πανεπιστημιων του εξωτερικου.

Η ΟΕΛΜΕΚ σε ανακοινωση της δηλωσε οτι τα αποτελεσματα των εξετασεων δεν αντιπροσωπευουν το επιπεδο των σχολειων, οτι τα θεματα ηταν πραγματικα δυσκολα. Το υπουργειο ομως εκφρασε την πληρη ικανοποιηση του για το επιπεδο των εξετασεων. Σιγουρα το υπουργειο ειναι ικανοποιημενο γιατι οσο λιγοτεροι εξασφαλισουν θεση τοσο το καλυτερο.

Το δυναμικο για αντισταση μεσα στους μαθητες, για να ματαιωσουν τα σχεδια της αρχουσας ταξης ειναι μεγαλο, οπως εχουν δειξει οι μαθητικες κινητοποιησεις των τελευταιων χρονων στην Ελλαδα και σε αλλες χωρες. Εκεινο που χρειαζεται πανω απο ολα ειναι να αυξηθει η εμπιστοσυνη των μαθητων της εργατικης ταξης στο δικιο τους. Χρειαζεται το ξεσκεπασμα των μυθων για την δηθεν ταξικα ουδετερη «αξιοκρατια» και την «εθνικη οικονομια» που ταχα αντιπροσωπευει το «καλο του τοπου». Ετσι θα μπορεσουν να διεκδικησουν μια παιδεια που τους ολοκληρωνει πραγματικα σαν ελευθερους ανθρωπους.

Αλκης Κοκκινος

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
✉ Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
☎ 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ '92

16, 17, 18 Οχτοβρη

ΕΝΑ ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ, ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ

Η Εργατικη Δημοκρατια οργανωνει και φετος τον Επαναστατικο Μαρξισμο '92 στις 16, 17, και 18 Οχτοβρη. Θα ειναι ενα τριημερο συζητησης, ενημερωσης και αντιπαραθεσης πανω στα σημαντικοτερα προβληματα του εργατικου κινηματος. Θα γινουν 10 συζητησεις που αφορουν θεματα οπως το Κυπριακο και τον διεθνισμο, το συνδικαλιστικο κινημα και πως μπορουν να κερδισουν οι απεργιες, την καταρρευση της ΕΣΣΔ και τις προοπτικες της Αριστερας, το γυναικειο ζητημα, την νεολαια και την εκπαιδευση στο καπιταλισμο και τον φασισμο.

Απο τον περσινο "Επαναστατικο Μαρξισμο" της "Εργατικης Δημοκρατιας"

Στις συζητησεις θα παρουν μερος συντοφοι απο την Ελλαδα, απο την Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανασταση και απο την Τουρκια, απο την οργανωση Socialist Isci. Μεσα στα πλαισια του Επαναστατικου Μαρξισμου προγραμματιζεται να γινει ενα διεθνιστικο Φορουμ με ελληνες, τουρκους, ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους συντροφους.

Σε μια εποχη που η κριση και η ασταθεια του παγκοσμιου καπιταλισμου οδηγει απο τον πολεμο στο Κολπο στο πολεμο στην Γιουγκοσλαβια. Οταν εκατομυρια ανθρωποι στριμωχνονται στις ουρες των ανεργων για ενα επιδομα. Οταν εκατομυρια πεινασμενοι πεθαινουν στις χωρες του τριτου κοσμου ενω στις χωρες της Ε.Ο.Κ. πληρωνουν τους αγροτες να καταστρεφουν τα τροφιμα. Οταν ο Φασισμος σηκωνει το σιχαμερο του κεφαλι και παλι στην Ευρωπη. Τοτε η αναγκη για την επαναστατικη θεωρια ειναι περισσοτερο απο αναγκαια.

Σε ολο τον κοσμο, οι οργανωσεις της Σοσιαλιστικης Διεθνιστικης Τασης, στην οποια ανηκει και η Εργατικη Δημοκρατια, δινουν μεγαλο βαρος στην διαδοση και την αναπτυξη των ιδεων του επαναστατικου Μαρξισμου. Ενα σημαντικο μερος της δουλειας τους ειναι οι εκδοσεις. Τα βιβλια που υποστηριζουν οτι η ΕΣΣΔ και οι αλλες χωρες της Ανατολικης Ευρωπης, καθως και η Κινα, δεν ηταν σοσιαλιστικες κοινωνιες, αλλα μια παραλλαγη του καπιταλισμου, Κρατικοι Καπιταλισμοι, εχουν μεταφρασθει σε πολλες γλωσσες. Τελευταια κυκλοφορησαν μεταφρασμενα σε χωρες του πρωην "υπαρκτου σοσιαλισμου" βοηθωντας τους αγωνιστες εργατες εκει στην παλη τους εναντια στην νεα αρχουσα ταξη, που ετσι και αλλοιως αποτελειται στην πλειοψηφια της απο τους παλιους "αναμορφωμενους" σταλινικους ηγετες.

Οι εκδηλωσεις σαν τον Επαναστατικο Μαρξισμο ειναι ενας απο τους τροπους με τους οποιους οι οργανωσεις της τασης δινουν την μαχη των ιδεων. Φετος, στον "Μαρξισμο '92" της Αγγλικης οργανωσης "Socialist Workers Party" εγιναν 250 συζητησεις μεσα σε μια βδομαδα, που τις παρακολουθησαν πανω απο 6,000 αριστεροι. Στις συζητησεις υπηρχαν ομιλητες της αριστερας του κυρους του Tony Benn, αρχηγου της αριστερας του Εργατικου Κομματος, και του Arthur Scargill, προεδρου της συντεχνιας των ανθρακωρυχων, ο οποιος εγινε στοχος ολων των αστων για την ηγεσια της μεγαλης απεργιας των ανθρακωρυχων, το 1984.

Στην Ελλαδα, ο τετραημερος "Επαναστατικος Μαρξισμος '92" της ΟΣΕ ειχε γυρω στις 50 συζητησεις, και τον παρακολουθησαν γυρω στους 500 αριστεροι. Αναμεσα στους ομιλητες, ηταν ο Δραγασακης, μελος της ηγεσιας του Συναπισμου, αγγλοι και τουρκοι επαναστατες και εκπροσωποι της Μακεδονικης μειονοτητας.

Σε μια εποχη που η αριστερα γενικα αισθανεται να βρισκεται το λιγοτερο σε αμυνα εξαιτιας των ψευδαισθησεων της για τον σοσιαλιστικο χαρακτηρα της ΕΣΣΔ και των χωρων της Αν. Ευρωπης, οι οργανωσεις της τασης εχουν την αυτοπεποιθηση να μπουν στην ιδεολογικη επιθεση, να ριξουν το γαντι στις κυριαρχες ιδεες της παντοδυναμιας και του αναποφευκτου του καπιταλισμου.

Οι ιδεες του επαναστατικου Μαρξισμου ειναι οι μονες που μπορουν να δωσουν μια πραγματικη εξηγηση και μια πραγματικη απαντηση στα προβληματα της ανθρωποτητας. Μπορουν και πρεπει να γινουν το εργαλειο με το οποιο εκατομμυρια εργατες σε ολο το κοσμο κινητοποιουνται σημερα για να μην υπαρξουν και αλλες ηττες. Για να νικησει το επομενο Λος Αντζελες, για να νικησουν οι απεργιες στην Ελλαδα, για να αντιμετωπισουμε τον σωβινισμο στη νοτια Κυπρο και να σταματησουμε τα αφεντικα που θελουν να μας παρουν πισω οτι κερδιθηκε με τους αγωνες της εργατικης ταξης και της νεολαιας.

Καθε αγωνιστης της αριστερας, καθε σοσιαλιστης νεολαιος μπορει να βρει ενα χωρο συζητησης για τους προβληματισμους του και τις ανησυχιες του στο τριημερο Επαναστατικου Μαρξισμου που οργανωνει η Εργατικη Δημοκρατια.

Καρτες συμμετοχης και το προγραμμα μπορειτε να τα προμηθευτειτε απο τους συντροφους που πουλαν την "Εργατικη Δημοκρατια" ή απο τα γραφεια μας.

ΙΔΕΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

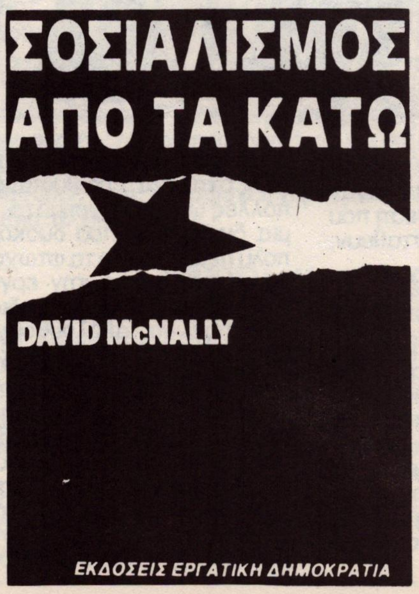

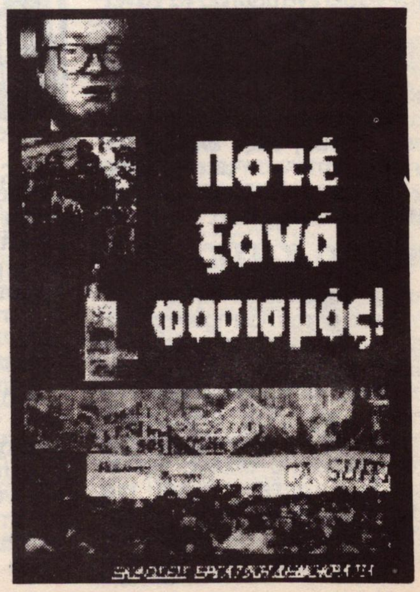

ΧΙΛΗ 1973

ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΕ Ο «ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ» ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

Το 1970, οταν ο Σαλβαδορ Αλλιεντε εκλεγηκε προεδρος της Χιλης, ολα τα ρεφορμιστικα κομμουνιστικα και σοσιαλιστικα κομματα παρουσιασαν τον Αλλιεντε σαν τον «πρωτο Μαρξιστη που κερδισε την εξουσια με ειρηνικα μεσα», και τη Χιλη σαν τη ζωντανη αποδειξη οτι υπαρχει «ειρηνικος, κοινοβουλευτικος δρομος» για τον σοσιαλισμο.

Τρια χρονια αργοτερα, το πρωι της 11ης Σεπτεμβριου 1973, το προεδρικο μεγαρο βομβαρδιστηκε και ο προεδρος Αλλιεντε δολοφονηθηκε. Η κυβερνηση της Λαϊκης Ενοτητας ανατραπηκε απο ενα στρατιωτικο πραξικοπημα που κοστισε 30,000 νεκρους, και χαρακτηριστηκε σαν ενα απο τα πιο αιματηρα της συγχρονης ιστοριας.

Το σταδιο του Σαντιαγο οπου συγκεντρωθηκαν 4,000 κρατουμενοι, εγινε το πρωτο στρατοπεδο συγκεντρωσης της χουντας. Την πρωτη μερα του πραξικοπηματος ενα δεκαχρονο αγορι δολοφονηθηκε εν ψυχρω για παραδειγματισμο μπροστα στα ματια τους. Ο γνωστος τραγουδιστης Βικτωρ Χαρα, κτυπηθηκε μεχρι θανατου μεσα στο σταδιο γιατι τραγουδησε το Venceremos, ενα επαναστατικο τραγουδι που σημαινει «Θα νικησουμε».

Οσοι θεωρουνταν απο το καθεστως «επικινδυνοι», συμπεριλαμβανομενων και των ξενων, εκτελουνταν αμεσως. Η ταινια του Γαβρα «Ο Αγνοουμενος» δειχνει εστω και σε μικρο βαθμο τη διασταση των σφαγων που εγιναν εκεινες τις μερες.

Εκτος απο τον Αλλιεντε, εκεινες τις μερες δεκαδες χιλιαδες χιλιανοι εργατες πληρωσαν με την ζωη τους την αποτυχια ενος πειραματος στηριγμενου σε μια τελειως λανθασμενη θεωρια. Την θεωρια του «κοινοβουλευτικου δρομου για τον σοσιαλισμο».

Εκεινη τη μερα ακομα αρχισε να κτιζεται ενα μυθος. Ο μυθος του ηρωικου ηγετη που υπερασπιστηκε τον λαο του μεχρι το τελος. Στο μυθο ομως αυτο δεν υπαρχει χωρος για τον προεδρο εκεινο που παρεδωσε την εξουσια στην αστικη ταξη, της οποιας τις επιθεσεις εναντια στην εργατικη αγνοησε πολυ πριν απο το πραξικοπημα.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ

Το 1970 τρεις υποψηφιοι διεκδικουσαν το προεδρικο αξιωμα. Ο Αλλεσαντρι που υποστηριζοταν απο την ακρα δεξια, ο Ρατομιρο Τομικ που υποστηριζοταν απο τους Χριστιανοδημοκρατες, και ο Αλλιεντε που αντιπροσωπευε τη Λαικη Ενοτητα, μια συμμαχια σοσιαδημοκρατων, κομμουνιστων και σοσιαλιστων. Στις εκλογες η Λαϊκη Ενοτητα κερδισε το 36.2%, ποσοστο το οποιο δεν της εδινε την απαιτουμενη απολυτη πλειοψηφια, για να μπορεσει ο Αλλιεντε να αναδειχθει προεδρος. Ετσι χρειαστηκε την υποστηριξη των Χριστιανοδημοκρατων. Σαν ανταλλαγμα εκανε υποχωρησεις οι οποιες αποδειχθηκαν κρισιμης σημασιας. Εδωσε εγγυησεις, με την μορφη συνταγματικων αλλαγων που διασφαλιζαν την «αυτονομια» του στρατου, της αστυνομιας, της παιδειας, της εκκλησιας και ολων των αλλων θεσμων του αστικου κρατους.

Την ωρα που ο Αλλιεντε υπεγραφε τις υποχωρησεις που του ζητουσαν οι αστοι, το μαζικο εργατικο κινημα που τον εφερε στην εξουσια οργανωνε τις μεγαλυτερες κινητοποιησεις του. Ενω το 1967 ειχαν γινει σ'ολοκληρη τη χωρα 693 απεργιες και 9 καταληψεις γης απο αγροτες, και το 1969 1,127 απεργιες και 148 καταληψεις, το 1970 εγιναν **5,295 απεργιες στις οποιες συμμετειχαν 316,280 εργατες**, και μεταξυ 1970-71 εγιναν 1,278 καταληψεις γης.

Για τον Αλλιεντε ομως αυτοι οι εργατικοι αγωνες αποτελουσαν ενα σοβαρο προβλημα. Εβλεπε σαν βασικη αναγκη να περιορισει τα αιτηματα των εργατων και των αγροτων στα πλαισια της αστικης νομιμοτητας.

Ο πρωτος χρονος διακυβερνησης της Λ.Ε. ηταν πολυ πετυχεμενος. Η αστικη ταξη χρειαζοταν χρονο να ξεπερασει τις διασπασεις της, να ξαναβρει την ψυχραιμια της, και να συγκεντρωσει τις δυναμεις της μετα την εκλογικη ηττα του 1970. Οι πρωτες οικονομικες επιτυχιες εμοιαζαν σαν ονειρο.

Οι σημαντικοτερες εξαγωγες της Χιλης, που καλυπταν το 90% του εθνικου εισοδηματος, ηταν ο χαλκος. Τα μεταλλεια βρισκονταν στα χερια αμερικανικων εταιριων οπως η Kenecott και η Anaconda. Ο πρωτος νομος της κυβερνησης του Αλλιεντε, που ψηφιστηκε ομοφωνα απο το Κογκρεσσο, κρατικοποιησε τις εταιριες αυτες χωρις να τους πληρωσει καμμια αποζημιωση. (Οι αμερικανοι ομως ειχαν ηδη αποσυρει το μεγαλυτερο μερος των επενδυσεων τους απο τη Χιλη πολυ πριν εκλεγει ο Αλλιεντε. Η προηγουμενη δεξια κυβερνηση ειχε ηδη αγορασει το 51% των μετοχων τους.)

Το οικονομικο προγραμμα που ακολουθησε η Λ.Ε. επικεντρωνοταν στην κρατικοποιηση των μεγαλων μονοπωλιων, οπως τα ορυχεια χαλκου και οι τραπεζες, και στην αυξηση των μισθων που θα δημιουργουσε αυξηση της εγχωριας ζητησης για καταναλωτικα αγαθα.

Ο πρωτος χρονος διακυβερνησης του Αλλιεντε εφερε 38% αυξηση στους μισθους των εργατων και 120% στους μισθους των υπαλληλων. Η ανεργια μειωθηκε σε λιγοτερο απο 10%, και 90 εργοστασια και το 30% της καλλιεργησιμης γης κρατικοποιηθηκε.

Το αρχικο αποτελεσμα των μετρων αυτων ηταν η καλυτερευση του γενικοτερου επιπεδου ζωης μια και οι τιμες των καταναλωτικων αγαθων παρεμειναν σε πιο χαμηλα επιπεδα απ'οτι οι αυξησεις των μισθων.

Ομως κανενα απο τα μετρα αυτα δεν αποτελεσε ποτε απειλη για την οικονομικη δυναμη των υπολοιπων αστων. Δεν ηταν ενα προγραμμα αναδιαθρωσης της οικονομιας με σκοπο την ικανοποιηση των κοινωνικων αναγκων και το περασμα της οικονομικης δυναμης στα χερια αυτων που παραγουν τον πλουτο. Κανενα απο τα μετρα, παρολο που σιγουρα χτυπουσαν τις αμερικανικες εταιρειες και την χιλιανη ολιγαρχια, δεν επηρεαζε τη δομη του καπιταλιστικου κρατους και τη οικονομικη δυναμη της υπολοιπης χιλιανης αστικης ταξης. Οι οικονομικες επιτυχιες δεν ηταν αποτελεσμα μιας σοσιαλιστικης οικονομικης πολιτικης, αλλα το αποτελεσμα μιας ορθοδοξης «Κευνσιανης πολιτικης», της μοδας σε ολο τον δυτικο κοσμο εκεινο τον καιρο,

> **δεκαδες χιλιαδες χιλιανοι εργατες πληρωσαν με την ζωη τους την αποτυχια ενος πειραματος στηριγμενου σε μια τελειως λανθασμενη θεωρια. Την θεωρια του «κοινοβουλευτικου δρομου για τον σοσιαλισμο»**

οπου το κρατος παρεμβαινει με σκοπο τη αυξηση της οικονομικης δραστηριοτητας.

Ομως η περιοδος ανθισης ηταν αρκετα συντομη. Το 1972 η οικονομικη κριση συγκλονισε καθε τομεα της χιλιανης οικονομιας. Οι ΗΠΑ, πανω στην οικονομικη βοηθεια των οποιων στηριχθηκαν οι προηγουμενες κυβερνησεις, διεκοψαν καθε βοηθεια προς τη Χιλη και ζητησαν απο τη κυβερνηση να πληρωσει τα χρεη της. Κατα τη περιοδο 1970 -73 η μονη αμερικανικη βοηθεια που δοθηκε ηταν στρατιωτικη, την οποια διαχειριζοταν απευθειας ο στρατος.

Τα ορια της «Κευνσιανικης» οικονομικης πολιτικης, η εξαρτηση της απο την διεθνη καπιταλιστικη αγορα, φανηκαν οταν την ιδια στιγμη που οι ΗΠΑ σταματουσαν την οικονομικη βοηθεια προς τη Χιλη και απαιτουσαν την εξοφληση του εθνικου χρεους, οι τιμες του χαλκου στην διεθνη αγορα επεσαν σε πολυ χαμηλα επιπεδα δημιουργωντας τεραστια προβληματα στον Αλλιεντε. Οι επενδυσεις σταματησαν και εμφανιστηκε μια σημαντικη ελλειψη καταναλωτικων αγαθων.

ΚΟΡΝΤΟΝΕΣ

Αυτο ειχε σαν αποτελεσμα τις αντικυβερνητικες διαδηλωσεις της μεσαιας ταξης απο τη μια , αλλα και το ανεβασμα των αγωνων της εργατικης ταξης απο την αλλη. Το Οκτωβρη του 1972 η αστικη ταξη οργανωσε τη πρωτη μαζικη της επιθεση κατεβαζοντας σε «απεργια» καταστηματαρχες, εμπορους, εργαστασιαρχες και τους ιδιοκτητες φορτηγων.

Οι εργατες απαντησαν με καταληψεις εργαστασιων, πηραν τον αγωνα στα χερια τους και οργανωσαν τα **κορντονες**, οργανωσεις εργατων στις βιομηχανικες περιοχες με σκοπο την οργανωση της παραγωγης απο τους ιδιους τους εργατες. Δεν ηταν εργατικα συμβουλια, οργανα του εργατικου κρατους, μπορουσαν ομως να αποτελεσουν τον πυρηνα του αγωνα των εργατων για την εργατικη εξουσια.

Αλλα ο Αλλιεντε και η Λ.Ε., εχοντας στραμμενη τη προσοχη τους στις επικειμενες εκλογες, εβαλαν τον στρατο και την αστυνομια να καταστειλει τους αγωνες των εργατων.

Οι εργατες της Λ.Ε, που αρχικα ειδαν τους εαυτους τους σαν τους πρωτοπορους καθοδηγητες της εργατικης ταξης, καλουσαν τωρα τους εργατες σε αυτοσυγκρατηση, και «να αφησουν τη πολιτικη στα χερια των κοινοβουλευτικων τους αντιπροσωπων». Ετσι ενω η αστικη ταξη, χωρις καμμια ψευδαισθηση για το ποια ηταν τα δικα της συμφεροντα, προετοιμαζοταν για τη επιθεση, οι εργατες εμειναν ανοργανωτοι στα χερια των ηγετων τους και της πολιτικης που τους επεβαλαν.

Η στρατηγικη της Λ.Ε ηταν καθαρα εκλογικη: Η εξουσια θα μπορουσε να κερδιθει μονο οταν η συμμαχια κερδιζε την απολυτη κοινοβουλευτικη πλειοψηφια. Αφου η εργατικη ταξη δεν αποτελουσε την πλειοψηφια του χιλιανου πληθυσμου, ηταν απαραιτητο να κερδιθουν τα μεσαια στρωματα.

Οι εκλογες του Μαρτη 1973 εδωσαν στον Αλλιεντε το 44%. Τον Απριλη ομως, μπροστα στις νεες επιθεσεις των αστων, οι εργατες κινητοποιηθηκαν ξανα αυτονομα απο τις καθοδηγησεις της ηγεσιας τους. Σιγα - σιγα τα κορντονες αρχισαν να ξαναοργανωνονται απαιτωντας περισσοτερες κρατικοποιησεις. Κατι τετοιο σημαινε επιθεση εναντιον των μεσαιων στρωματων που συμμαχισαν στις εκλογες με τη Λ.Ε. Τα κορντονες εδειχναν την ετοιμοτητα των εργατων να συνεχισουν τους αγωνες τους με αιτημα τον μετασχηματισμο της οικονομικης και κοινωνικης δομης της Χιλης. Η Λ.Ε ομως δεν ανταποκριθηκε στα αιτηματατων εργατων.

Το κενο που αφηνε η ανυπαρξια ενος επαναστατικου κομματος που θα οργανωνε και θα συντονιζε τους αγωνες αρχισε να γινεται φανερο. Η Χιλη τη περιοδο μεταξυ Οκτωβριου 1972 και Ιουλιου 1973 ειχε μπει σε μια επαναστατικη περιοδο. Οι εργατικες κινητοποιησεις δημιουργησαν νεες μορφες οργανωσης των αγωνων, τα θεμελια του εργατικου κρατους. Ομως η αριστερα, μενοντας παγιδευμενη στην ψευδαισθηση οτι μπορουσε να διαχειριστει την καπιταλιστικη οικονομια και να χρησιμοποιησει τους θεσμους της αστικης δημοκρατιας, οχι μονο εγκαταλειψε τη εργατικη ταξη τη πιο κρισιμη στιγμη του αγωνα της, αλλα χρησιμοποιησε τους πιο πιστους υπηρετες της αστικης ταξης, την αστυνομια και τον στρατο, για να χτυπησει τους εργατικους αγωνες. Ο Κορβαλαν, Γενικος Γραμματεας του Κομμουνιστικου Κομματος, επεμενε το Γεναρη του '71 οτι «ο στρατος δεν ειναι ατρωτος στους νεους ανεμους που πνεουν στην Λατινικη Αμερικη και διεισδυουν παντου. Δεν ειναι ενα σωμα ξενο προς το εθνος, στην υπηρεσια αντεθνικων συμφεροντων. Πρεπει να κερδιθει στον στοχο της προοδου στην Χιλη, οχι να σπρωχθει στην αλλη μερια των χαρακωματων»

Στις 4 Σεπτεμβριου 1973, ενα εκατομμυριο εργατες διαδηλωσαν στους δρομους του Σαντιαγο, γιορταζοντας τη 3η επετειο εκλογης του Αλλιεντε. Η πορεια αυτη ηταν μια αποδειξη, παρολες τις προδοσιες της Λ.Ε., της θελησης τους να υπερασπιστουν την ταξη τους απο τις επιθεσεις των αστων. Ομως στην Χιλη δεν υπηρχε η επαναστατικη ηγεσια που θα αρπαζε την ιστορικη ευθυνη της περιοδου και θα χρησιμοποιουσε αυτη την δυναμη.

Λιγε μερες αργοτερα οι στρατηγοι, στην υπηρεσια οπως παντα των φιλων τους στην αστικη ταξη, εδειξαν ακομα μια φορα οτι καμμια αρχουσα ταξη δεν προκειται να αφησει να της αφαιρεσουν ειρηνικα τα προνομια της, απο «σεβασμο» προς το Συνταγμα, την Δημοκρατια, την «λαϊκη θεληση», τις εκλογες και το κοινοβουλιο. Ο «ειρηνικος δρομος προς τον σοσιαλισμο» ειχε ενα βιαιο και αιματηρο τελος.

Μαρια Ρωσιδου

εργατικη δημοκρατια

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Η κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας βρισκεται αντιμετωπη με ενα απο τα μεγλυτερα απεργιακα κινηματα των τελευταιων χρονων. Η μια γενικη απεργια διαδεχεται την αλλη. Η ΓΣΣΕ (Γενικη Συνομοσπονδια Εργατων Ελλαδας) και η ΑΔΕΔΥ (Συντεχνια δημοσιων υπαλληλων) καλεσαν 24ωρη Πανελλαδικη την πρωτη βδομαδα του Σεπτεμβρη που την ακολουθησε μια 48ωρη Πανελλαδικη την δευτερη.

Σε πολλους κλαδους της Κοινης Ωφελειας γινονται επαναλαμβανωμενες 24ωρες που εχουν εξελιχτει σχεδον σε διαρκειας οπως στη ΔΕΗ (Δημοσια Επιχειρηση Ηεκτρισμου), στα Ταχυδρομια, τις τηλεπικοινωνιες, τις τραπεζες, στις συγκοινωνιες. Κινητοποιησεις αρχισαν και κλαδοι του ιδιωτικου τομεα οπως οι οικοδομοι.Η Αθηνα συγκλονιζεται καθημερινα απο μαζικες και δυναμικες κινητοποιησεις, συγκεντρωσεις και πορειες, των απεργων.

Το απεργιακο αυτο κινημα ειναι η αντιδραση των εργαζομενων σε μια αγρια επιθεση της κυβερνησης της Νεας Δημοκρατιας.

ΕΠΙΘΕΣΗ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ

Η κυβερνηση προσπαθει να λυσει τα προβληματα της κρισης του ελληνικου καπιταλισμου επιβαλλοντας στους εργαζομενους μια πολιτικη αγριας λιτοτητας.

Εβαλε αυξησεις στην βενζινη, αυξησε τον ΦΠΑ απο 8% σε 18% σε διαφορα ειδη πρωτης αναγκης, εβαλε φορους στα τσιγαρα, στις μπυρες και τα ποτα.

Περασε νομο για την διαλυση της Εταιρειας Αστικων Συγκοινωνιων (ΕΑΣ) και την ιδιωτικοποιηση της ενω ετοιμαζεται να προχωρησει σε απολυσεις χιλιαδων εργατων που απασχολουνται στην Κοινη Ωφελεια και τον ευρυτερο δημοσιο τομεα.

Καταθεσε ασφαλιστικο νομοσχεδιο με το οποιο μειωνει τις συνταξεις, αυξανει τις εισφορες των εργαζομενων και χειροτερευει τους ορους συνταξιοδοτησης.

Με τον ιδιο αδισταχτο τροπο η κυβερνηση Μητσοτακη χτυπα μαζι με τους εργατες και τους φοιτητες. Προσπαθει να επιβαλει ενα μετρα λιτοτητας και περικοπων στους εκπαιδευτικους χωρους με ενα νομοσχεδιο του οποιου η βασικη φιλοσοφια ειναι τα κτυπησει το δημοσιο και δωρεαν χαρακτηρα της εκπαιδευσης.

Με αυτα τα μετρα η κυβερνηση Μητσοτακη προσπαθει να μειωσει τα ελλειματα της και να πατησει πανω στη πλατη της εργατικης ταξης για να βγαλει τους ελληνες καπιταλιστες απο την κριση τους. Για να περασει αυτα τα μετρα η κυβερνηση θα πρεπει να τσακισει τα πιο δυνατα κομματια του εργατικου κινηματος. Ηθελε να τσακισει μεσα στον καλοκαιρι τον μαχητικο συνδικαλισμο των εργαζομενων της ΕΑΣ για να μπορεσει να προχωρησει μετα στο ασφαλιστικο που περιμενε οτι θα δημιουργουσε μεγαλες αντιδρασεις.

Προσπαθησε να περασει την ιδιωτικοποιηση της ΕΑΣ με την απολυση 1200 εργαζομενων απειλωντας οτι αν δεν περασει αυτο θα την διαλυσει και θα απολυθουν ολοι (7,000). Ελπιζε οτι μεσα στη χαλαρωση του καλοκαιριου θα εβρισκε αδυνατισμενους τους εργαζομενους και απομονωμενους και θα ξεμπερδευε μεχρι το Σεπτεμβρη.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Η δυναμικη αντισταση των εργαζομενων της ΕΑΣ χαλασε τα σχεδια του Μητσοτακη. Η απεργια κρατα σχεδον δυο μηνες και δεν φαινεται να αδυνατιζει. Αντιθετα καθε μερα που περνα φαινεται να δυναμωνει περισσοτερο. Οι απεργοι σε ολη τη διαρκεια του Αυγουστου οργανωνας σχεδον καθημερινα πορειες στο κεντρο της Αθηνας και μαζικες περιφρουρησεις στα εργοταξια για να μην βγουν εξω τα λεωφορεια.

Ουτε η βαρβαροτητα των ΜΑΤ που χρησιμοποιησε η κυβερνηση για να τους κτυπησει, ουτε τα δικαστηρια που εβγαλαν παρανομη την απεργια τους, ουτε και η φηφιση του νομου για την διαληση της ΕΑΣ που τους αφηνε ολους στο δρομο μπορεσαν να καμψουν την μαζικη και μαχητικη αντισταση των απεργων της ΕΑΣ.

Οσο κραταγε η απεργια τοσο μεγαλωνε και η συμπαρασταση σε αυτη. Δεκαδες Σωματεια, Συνδικαλιστικες οργανωσεις, Εργατικα Κεντρα, Δημοι και χιλιαδες εργαζομενοι εστελλαν καθημερινα μυνηματα αλληλεγγυης στους απεργους. Μεσα σε μια μερα, η οικονομικη εξορμηση των απεργων σε διοδια, σταθμους και λιμανια αποφερε εκατομυρια δραχμες.

Η συμπαρασταση του κοσμου ηταν πολλες φορες συγκινητικη. Οταν τα ΜΑΤ κτυπησαν τους απεργους στο αμαξοστασιο του Βοτανικου, κοσμος απο τα γυρο προαστεια κατεβηκε σε συμπαρασταση τους. Ενα φορτηγο του δημου Αθηναιων ξεφορτωσε μια καροτσα ξυλα για τις φωτιες που αναβαν οι απεργοι, ενω κοσμος απο τις γυρο πολυκατοικιες κατεβηκε στους δρομους για να δωσει στους απεργους βαζελινη και λεμονια για να αντιμετωπισουν τα δακρυγονα των ΜΑΤ.

> Οταν 8,000 εργαζομενοι κατεβαινουν σε μια δυναμικη διαδηλωση φωναζοντας "Κανενας φανταρος στη Γιουγκοσλαβια, ουτε απεργοσπαστης στα λεωφορεια" τοτε τα πραγματα δεν ειναι καθολου καλα για την αρχουσα ταξη.

Η κορυφωση της συμπαραστασης ηταν στις 20 Αυγουστου που οργανωθηκε Παναττικο συλλαλητηριο. Παρα το οτι εγινε στη μεση του καλοκαιριου, χωρις σπουδαια προετοιμασια και χωρις συγκοινωνιες, δεκαδες χιλιαδες εργαζομενοι κατεβηκαν στο κεντρο της Αθηνας σε μια απο τις μεγαλυτερες και δυναμικοτερες εργατκες κινητοποιησεις απο το 1974.

Το συνθημα που φωναζαν οι απεργοι της ΕΑΣ, "Δεν ειμαστε ομαδα, μαζι μας ειναι ολη η Ελλαδα" ηταν μια ολοζωντανη πραγματικοτητα.

Η γενικευση της επιθεσης της κυβερνησης με το ασφαλιστικο νομοσχεδιο εφερε και την γενικευση της αντιδρασης. Οι πανελλαδικες απεργιες της ΓΣΣΕ, της ΑΔΕΔΥ και των συνδικατων της κοινης ωφελειας εδωσαν νεα ωθηση στο εργατικο κινημα και στην απεργια της ΕΑΣ. Το χτυπημα στη παιδεια κατεβασε και τους φοιτητες στους δρομους. Η συμπαρασταση στους απεργους της ΕΑΣ δυναμωσε ακομα παραπανω.

Ετσι οταν τα ΜΑΤ κτυπησαν την περιφρουηση στο αμαξοστασιο του Ελληνικου και συλλαβαν τον προεδρο του Σωματειου της ΕΑΣ και αλλους συνδικαλιστες η αντιδραση ηταν αμεση και δυναμικη. Ξεκινησαν δυο πορειες διαμαρτυρια προς τα κτιρια της Ασφαλειας που κρατουνταν οι συνδικαλιστες. Μια απο το αμαξοστασιο του Ελληνικου και μια απο το κεντρο της Αθηνας. Μεχρι να φτασουν στην Ασφαλεια, χιλιαδες εργαζομενοι, φοιτητες, νεολαιοι, και αλλοι ειχαν μπει στις πορειες. Κοσμος κατεβαινε απο τα σπιτια του, παρα το οτι ηταν αργα το βραδυ, για να μπει στη πορεια ενω τα αυτοκινητα που περνουσαν κορναραν σε συμπαρασταση. Η συσσωρευμενη αγανακτηση για την λαομισητη κυβερνηση του Μητσοτακη εβρισκε την καλυτερη εκφραση της στην συμπαρασταση στους κρατουμενους απεργους. Μολις εφτασαν στα γραφεια της Ασφαλειας, η αστυνομια αναγκαστηκε να αφησει ελευθερους τους απεργους.

Ο ενθουσιασμος και η αγωνιστικη διαθεση που δημιουργουσε αυτη η νικη του κινηματος ηταν τετοια που ουτε τα καλεσματα του απελευθερωμενου προεδρου της ΕΑΣ δεν μπορεσαν να διαλυσουν τους συγκεντρωμενους. Συνεχισαν την πορεια για αλλες δυο ωρες στο κεντρο της Αθηνας με συνθηματα: "Τρομοκρατης ειναι ο Μητσοτακης και οχι ο φοιτητης και ο εργατης", "Λιτοτητα ανεργια κατω η Νεα Δημοκρατια", "Κανενας φανταρος στη Γιουγκοσλαβια ουτε απεργοσπαστης στα λεωφορεια", και "Κατω η Χουντα του Μητσοτακη".

Το παραδειγμα της ΕΑΣ επαναληφθηκε με τους οικοδομους μια βδομαδα αργοτερα. Τα ΜΑΤ κτυπησαν τους οικοδομους και συλλαβαν συνδικαλιστες. Χιλιαδες εργαζομενων μαζευτηκαν παλι εξω απο τα κτιρια της Ασφαλειας και απαιτησαν την αμεση απελευθερωση τους. Χρειαστηκε ο πυροσβεστικος ρολος της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας για να εκτονωσουν την διαθεση αυτου του κοσμου. Τον απομακρυναν απο τα κτιρια της Ασφαλειας κανοντας πορεια στο Συνταγμα οπου και τον διελησαν.

ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Οταν καθε βδομαδα εχουμε μια ή δυο μερες πανελλαδικη απεργια. Οταν οι οργανισμοι κοινης ωφελειας ειναι κλειστοι ή υπολειτουργουν για βδομαδες. **Οταν 8,000 εργαζομενοι κατεβαινουν σε μια δυναμικη διαδηλωση φωναζοντας "Κανενας φανταρος στη Γιουγκοσλαβια, ουτε απεργοσπαστης στα λεωφορεια" τοτε τα πραγματα δεν ειναι καθολου καλα για την αρχουσα ταξη.** Τα σχεδια του ελληνικου καπιταλισμου για επεχταση και για να επιβαλη τις εξελιξεις που θελει στα Βαλκανια δεν μπορουν να πραγματοποιηθουν. Οσο η εργατικη ταξη αντιστεκεται και αρνειται να δεχτει μια σκληρη πολιτικη λιτοτητας και θυσιων η σωβινιστικη πολιτικη της Νεας Δημοκρατιας στα Βαλκανια δεν εχει πιθαντητες επιτυχιας.

Η αντισταση του εργατικου κινηματος ομως δεν ειναι το μονο προβλημα που αντιμετωπζει η κυβερνηση του Μητσοτακη. Ολα τα μετρα που εχει παρει μεχρι τωρα δεν εχουν αποδωσει τιποτα. Παρα την αδισταχτη πολιτικη περικοπων, λιτοτητας και απολυσεων που ακολουθει η κατασταση της οικονομιας δεν εχει βελτιωθει καθολου. Αντιθετα φαινεται οτι καθε νεο μετρο δημιουργει και περισσοτερα προβληματα. Η αναγκη να καλυφτουν οι στοχοι της Ενιαιας Οικονομικης Πολιτικης (ΟΝΕ) του Μαστριχτ σημαινει οτι αυτα τα μετρα δεν θα ειναι τα τελευαταια της κυβερνησης.

Ηδη οι ανεργοι σημερα στην Ελλαδα φτανουν τις 500 χιλιαδες, ο πληθωρισμος απειλει να φτασει το 18% και το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων πεφτει κατακορυφα.

Οταν οι επιλογες της κυβερνησης της Νεας Δημοκρατιας δεν εχουν αποτελεσματα τοτε ειναι σιγουρο οτι θα ενταθουν και οι διαφωνιες μεσα στους κολπους της. Ο Ανδριανοπουλος διαφωνησε με τις αυξησεις στα καυσιμα και στο ΦΠΑ. Κορυφαια στελεχη της που βρεθηκαν εξω απο την κυβερνηση οπως οι Εβερτ, Δημας και Κανελλοπουλος εκφραζουν ηδη ανοιχτα τις διαφωνιες τους για την πολιτικη και τις μεθοδευσεις του Μητσοτακη. Τετοιες διαφωνιες σε τετοιες συνθηκες συγκρουσης κανουν τις ηδη λεπτες ισσοροπιες μεσα στη Ν.Δ. που στηριζεται σε μια πολυ μικρη κοινοβουλευτικη πλειοψηφια ακομα πιο λεπτες.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Ολα αυτα ζωγραφιζουν την εικονα μιας κυβερνησης που θελει απλως ενα σπρωξιμο για να πεσει. Αν αυτο δεν εχει γινει μεχρι σημερα πρεπει να ευχαριτει την αντιπολιτευση.

Το Πασοκ που περιμενει να διαδεχτει τη Ν.Δ. στην εξουσια και την διαχειρηση του Ελληνικου καπιταλισμου ξερει οτι και αυτο θα ειναι υποχρεωμενο να παρει παρομοια μετρα με τα σημερινα. Ετσι προτιμα να ακολουθα την θεωρια του "ωριμου φρουτου". Να περιμενει δηλαδη την Ν.Δ. να πεσει απο μονη της παρα να πεσει σαν αποτελεσμα ενος δυναμικου εργατικου κινηματος που αντιστεκεται στη πολιτικη λιτοτητας. Ξερει οτι ενα τετοιο κινημα θα το βρει το ιδιο μπροστα του αυριο οταν θα θελει να επιβαλει τη δικη του πολιτικη λιτοτητας.

Η ΓΣΕΕ που ελεγχεται απο το Πασοκ, ηδη εχει δεχτει συμβιβαστικη προταση για τους απολυμενους της ΕΑΣ. Η σταση της συνδικαλιστικης γραφειοκρατειας του Πασοκ αποτυπωνεται αναγλυφα στην σταση της ΟΤΟΕ (συντεχνιας των τραπεζοϋπαλαλληλων) που ελεγχει. Ενω στις απεργιες του 1990 οι μαζικες και δυναμικες περιφρουρησεις ηταν το κυριο χαρακτηριστικο στις απεργιες στις τραπεζες, σημερα εξαιτιας της στασης της ΟΤΟΕ ειναι απο ελαχιστες εως ανυπαρκτες. Σημερα η Ν.Δ. ειναι πολυ πιο "ωριμη" να πεσει και οσα λιγοτερα κανει το Πασοκ για να την ριξει τοσο το καλυτερο. Σημερα το Πασοκ εχει αναγκη να δειξει οτι μπορει να εκτονωσει την κοινωνικη ενταση και οχι να την χειροτερευει, οτι μπορει να ειναι ενας καλυτερος διαχειριστης του ελληνικου καπιταλισμου απο τον Μητσοτακη.

Το ΚΚΕ, που συνεχιζει να ελεγχει ενα κομματι του κινηματος, οχι μονο δεν μπορει να δωσει καμια προοπτικη στο κινημα αλλα παιζει και πυροσβεστικο ρολο οπως εκανε στην συγκεντρωση των οικοδομων εξω απο την Ασφαλεια που κρατουνταν οι απεργοι. Οποιες και να ειναι οι επιμερους διαφωνιες του με τα αλλα ρεφορμιστικα κομματα, παραμενει και αυτο προσηλωμενο στον κοινοβουλευτικο δρομο για τον σοσιαλισμο, στην επιτυχημενη διαχειρηση του καπιταλισμου, και οχι στην ανατροπη του..

Για να κερδιθει αυτη η μαχη χρειαζεται μια επαναστατικη πολιτικη που να ζωντανεψει τις καλυτερες εμπειριες του ελληνικου και παγκοσμιου εργατικου κινηματος. Να ζωντανεψει την παραδοση της μαζικης περιφρουρησης των απεργιων του '90 και της εργατικης αλληλεγγυης.

Η μαχη του εργατικου κινηματος σημερα στην Ελλαδα δεν ειναι απλα για καποιες επιμερους διεκδικησεις. Ειναι μια συνολικοτερη μαχη για την ανατροπη της πολεμοκαπειλης και αυταρχικης πολιτικης λιτοτητας που επιβαλλει η Ν.Δ. Ειναι μια παλη που μπορει να βρει την δικαιωση της στο δρομο για την ανατροπη του καπιταλισμου και το χτισιμο της αυθεντικης εργατικης εξουσιας, του σοσιαλισμου απο τα κατω. Αυτη τη μαχη ειναι που πρεπει να δωσουν οι σοσιαλιστες εργατες και φοιτητες.

Ντινος Αγιομαμιτης